

ANADOLU HABER

www.ahaber.anadolu.edu.tr

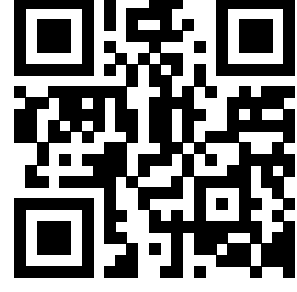
ANADOLU ÜNİVERSİTESİ KURUMSAL GAZETESİ

SAYI: 714

13 - 26 Ekim 2014

2014-2015
Eğitim-Öğretim Yılı Başladı

ANADOLU
ÜNİVERSİTESİANADOLU
MOBİLUYGULAMAYI İNDİRMEK
İÇİN ANDROID VEYA İOS
CİHAZINIZA KARE KODU
OKUTUNUZBİR YAŞAM BİÇİMİ:
GÖNÜLLÜLÜK

SAYFA 3

ESKİŞEHİR'İN TEK KADIN TAKSİ ŞOFÖRÜ
AYŞEN ŞENTÜRK

SAYFA 7

İŞLEYEN DEMİR
IŞILDAR

SAYFA 12-13

MERT AYDIN İLE
A 'DAN Z 'YE OLİMPİYATLAR

SAYFA 14

ŞEHİR
ESKİŞEHİR HAMAMLARIYLA TARİHİNİ
YAŞATMAYA DEVAM EDİYOR

SAYFA 6

ÇEVRE
YENİLENEBİLİR ENERJİYLE GELECEĞE
YATIRIM YAPABİLİRSİNİZ

SAYFA 10

KÜLTÜR & SANAT
ÇOCUK TİYATROSU DEYİP GEÇMEYİN

SAYFA 8

BİLİM & TEKNOLOJİ
BÜYÜKLERE TEKNOLOJİK OYUNCAKLAR

SAYFA 11

Anadolu Senfoni Orkestrası yeniden sahnelere döndü
Hasan Aycın Karikatür Sergisi
İİBF yeni yıla sanatla Merhaba dedi

SAYFA 9

SPOR
FUTBOLUN DOĞUŞU

SAYFA 15

KÜNYE

ANADOLU HABER

Sahibi

Anadolu Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Naci GÜNDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni

İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Barış KILINÇHaber Merkezi ve Genel Yayın
Koordinatörü
Uzman Elif Pınar KILINÇİstihbarat Şefi
Yasemin CANBOLATGazete ve Dergi Koordinatörü
Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Sibel KURTSosyal Medya
Koordinatörü
Uzman H. Hande KAYNARBasın ve Halkla İlişkiler
Müdürü
Arş. Gör. M. Çağatay TOKGörsel Tasarım
Emre ÖZGÜL - Fırat SOSUNCU - Esra ÖĞÜLMÜŞ

EDİTÖRLER

Üniversite
Duygu
KEÇELİŞehir
Gökhan
AKKURTKültür Sanat
Havva
ŞEKERCİOĞLUÇevre ve Ekoloji
Arş. Gör. İpek
KUMCUOĞLUBilim ve Teknoloji
İlker
ŞEKERCİOĞLUEkonomi
Arş. Gör.
Sibel KURTSpor
M. Sezer
KIZILATEŞEtkinlik Haberleri
Sedef
ORALFotoğraf
Murat
SARIYILDIZ

Türkçe Editörleri: Emine KOYUNCU, Hatice ÇALIŞKAN KÖKEN

Yayın Türü: Yerel süreli yayın
Yıl: 16 Sayı: 714
Basım tarihi: 13 Ekim 2014
Pazartesi günleri yayımlanırAnadolu Üniversitesi
Basımevinde
6500 adet basılmıştır.
ISSN 1302-0005Telefon: 0.222 335 0580 - 2496
0.222 335 28 00
e-mail: haber@anadolu.edu.tr
hamer@anadolu.edu.trBasın ve Halkla İlişkiler
Müdürlüğü
Telefon: 0.222 335 05 80 - 2484

BİR YAŞAM BİÇİMİ: GÖNÜLLÜLÜK

“Gönüllülük bir yaşam biçimidir” anlayışla 1999 yılında Üniversitemizde ilk kurulan kulüplerden birisi Gönüllü Toplumsal Hizmetler Kulübü (GTHK). Kurulduğu tarihten beri pek çok huzurevi ve okul ziyareti yapan kulüp, aynı zamanda Türkiye’de ses getiren sosyal sorumluluk projelerine de imza atıyor. LÖSEV’den iki defa “Türkiye’nin En Gönüllü Topluluğu” ödülünü alan GTHK’nin yürüttü projeler ise şöyle: “Gönüllü Abla-Abilik”, “Geleceğimiz İçin Anasınıfı”, “Hayat İçin Bir Paket”, “Bir Dilek Tut”, “Tozlanmasın, Okunsun”.

Havva ŞEKERCİOĞLU

Gönüllülük ruhunun çok önemli olduğunu vurgulayan kulüp danışmanı, aynı zamanda Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Rana Eşkinat kulüple ilgili şöyle konuşuyor:

Bugüne kadar öğrencilerin gönüllülük ruhuyla çok iyi işler yaptık. Yönetim anlamında tüm faaliyetlerini kendileri yürütüyorlar. Bu kulüp onların, ben sadece danışmak istediklerinde yön gösterebilirim, izin konularında yardımcı olabilirim. Çok doğru işler yaptıklarını düşünüyorum. Bunlardan bazıları; yaşlı ziyaretleri, ilkökul öğrencilerine yönelik etkinlikler, geliri düşük olan öğrencilere özel ders vermek.

“Geleceğimiz İçin Anasınıfı”

GTHK, kulüp çalışmaları kapsamında özellikle çocukların eğitim ve gelişimi üzerinde duruyor. “Gönüllü Abla-Abilik” projesi ile 100. Yıl Kız Yetiştirme Yurdu’nda ders destek eğitimi veren kulüp, “Geleceğimiz İçin Anasınıfı” projesi ile de çocuklara yeni bir eğitim ortamı sağlıyor. Kulüp bugüne kadar Afyonkarahisar Emirdağ İlçesi Yüreğil Köyü’ne, Konya Bağbaşı Beldesi ve Belkuyu Köyü’ne anasınıfı kurdu. Anasınıfı ve ilköğretim sınıfları için gerekli olan malzemelerin sponsorlar ve gönüllülerden sağlandığı projede GTHK üyeleri, kimi zaman ilköğretim ve anaokulu sınıflarına eğitim materyalleri ekleyerek kimi zaman da bu sınıfları sıfırdan var ederek öğrencilerin daha kaliteli ve çağdaş bir ortamda eğitim almalarına olanak sağlıyor.

“Hayat İçin Bir Paket”

GTHK’nin yaptığı anlamlı etkinliklerden biri de “Hayat İçin Bir Paket Projesi” (HİBPO). Cezaevlerinde bulunan, maddi gelirleri dar çevrelerden gelen ve işledikleri suçlardan dolayı yakınları tarafından buldukları hayata bir kez daha mahkûm edilen kadın ve yanlarında bulunan 0-6 gruba çocukların temel ihtiyaçlarını; gönüllü kurum, kuruluş ve kişiler tarafından tedarik etmeyi amaçlayan Hayat İçin Bir Paket Derneği, “HİBPO Kampüste” etkinliğiyle üniversite öğrencilerinin de bu projeye ortak olmalarına olanak sağlıyor. GTHK ise bu kapsamda dernekle birlikte çalışıyor. Kulüp, proje dâhilinde gönüllülerden gelen paketleri kategorileştirerek 55 koli Eskişehir’e, 48 koli Antalya’ya olmak üzere toplam 103 koli hazırlayıp cezaevlerine ilettiler. GTHK, “Hayat İçin Bir Paket Projesi” kapsamında 2012 yılında ise doğaçlama tiyatro gösterisi düzenledi. Biletlerden elde edilen gelir ise yardım amaçlı kullanıldı.

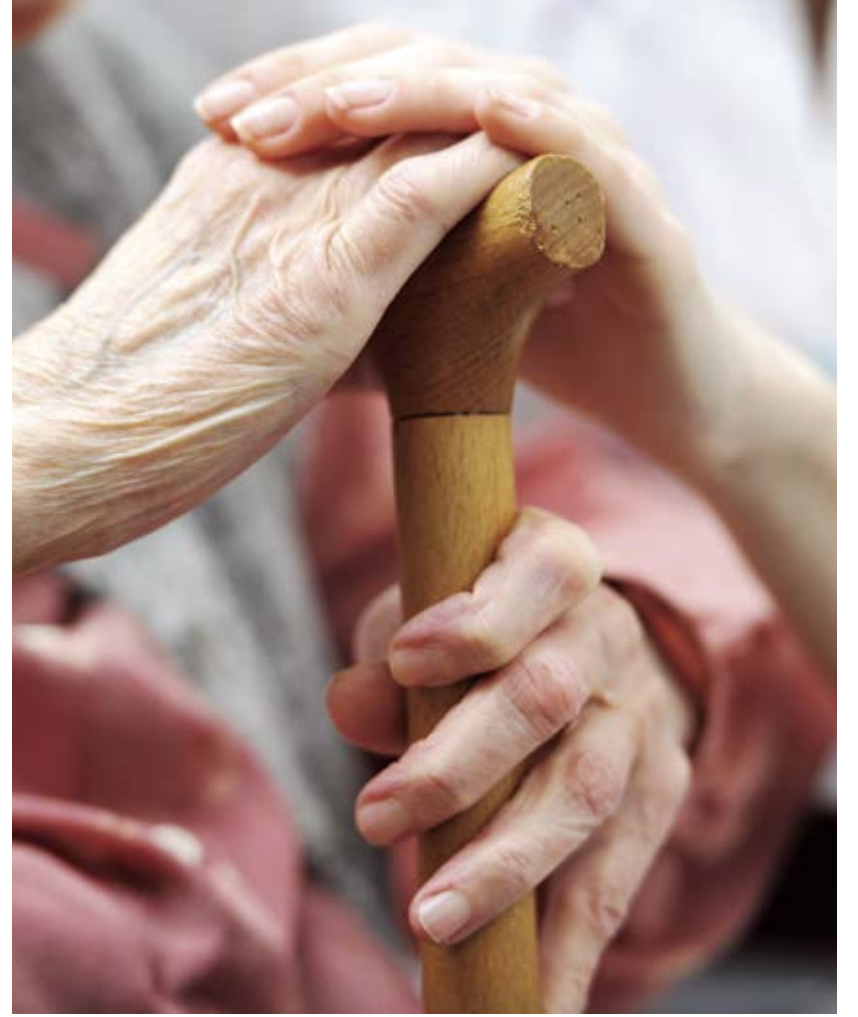
“Yaşama Gün Değil, Güne Yaşam Katmak”

Dünya çapında 28 ülkede faaliyet gösteren Make A Wish Derneği, Türkiye’de 2000 yılından beri Bir Dilek Tut adıyla faaliyet gösteriyor. Bir Dilek Tut Derneği ile iş birliği içerisinde çalışan GTHK ise 3-18 yaş arası hayati tehlike taşıyan hastalıklarla savaşılan çocukların dileklerini gerçekleştirmek için çalışıyor. Proje kapsamında, “Yaşama gün değil, güne yaşam katmak” sloganıyla çalışmalar yürüten GTHK, 2012 yılında kanser hastası Berna Taşdelen’in yaşadıklarını anlattığı “Gülümse” adlı kitabın basılmasına olanak sağladı.

“Tozlanmasın, Okunsun”

GTHK, en önemli projelerinden biri olan “Tozlanmasın, Okunsun” ile pek çok okula kütüphane kuruyor. 2012 yılında Tokat’ın Almus İlçesi, Görümlü Köyü Şehit Çoban İlköğretim Okuluna kütüphane kuran kulüp, Anadolu Üniversitesi öğrenci kulüplerinden Çağdaş Eğitim Kulübü ile yürüttüğü ortak proje olan “Umudumuz Kitaplar” kampanyası ile de Mersin Mut İlçesi Barabanlı Köyü’ne kütüphane kurdu.

“Tozlanmasın, Okunsun” projesi kapsamında bugüne kadar 6 bin kitap toplayan GTHK, 10 bin kitabı hedefliyor ve toplanan kitaplarla Eskişehir’e üç kütüphane açmak istiyor. Kulüp ayrıca, kampanya kapsamında son kütüphaneyi kurarken de “Gönüllülük Kampı” adlı bir final etkinliği düzenleyerek çocuklarla bir araya gelmeyi planlıyor.

Anadolu Üniversitesi 2014-2015 Eğitim-Öğretim Yılına Başladı

Sedef ORAL

Anadolu Üniversitesi "2014-2015 Eğitim-Öğretim Yılı Açılış Töreni" 29 Eylül Pazartesi günü Atatürk Anıtı'na çelenk sunumuyla başladı. Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezinde (AKM) devam eden törende, saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından Anadolu Üniversitesi Senfoni Orkestrası ve Anadolu Üniversitesi Çok Sesli Gençlik Korosu, Şef Murat Sümer yönetiminde Ulvi Cemal Erkin'in "Köçekçe Suiti"ni seslendirdi. Törene, Eskişehir Valisi Vekili Günhan Yazar, Muharip Hava Kuvveti ve Hava Füze Savunma Komutanlığı Kurmay Başkanı Hv. Plt. Tümğ. Ateş Mehmet İrez, Başsavcı Vekili Turhan Turunç ve Celalettin Karanfil, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Baro Başkanı Av. Rıza Öztekin, Vali Yrd. Hamdi Bilge Aktaş, Tepebaşı Kaymakamı Mustafa Ünal, Tepebaşı Belediyesi Başkan Vekili Jale Nur Süllü, Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Yücel Güney, Prof. Dr. Adnan Özcan, Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, Prof. Dr. Ali Savaş Kopardal, Prof. Dr. Aydın Aybar, Anadolu Üniversitesi senato ve yönetim kurulu üyeleri, rektör danışmanları, daire başkanları ve yükseköğretim müdürleri, fakülte, yükseköğretim ve enstitü sekreterleri katıldı.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Başkanı Cemil Çiçek, Başbakan Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu ve Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanı Prof. Dr. Gökhan Çetinsaya ise törene mesajlarıyla katıldılar.

Anadolu Üniversitesinin yeni tanıtım filminin gösteriminin ardından Sosyal Bilimler Enstitüsü Uluslararası İşletmecilik Bölümü öğrencisi Anastacia Peshkova öğrenciler adına konuşma yaptı.

Konuşmasına, "Letonyalıyım. Türkiye'ye ilk defa Erasmus programıyla geldim ve o kadar sevdim ki burada kalıp eğitime devam etmek istedim." diye başlayan Peshkova, "Türkiye'ye burs kaza-

nıp geldim. Geçen yıl boyunca Türkçe eğitimi aldım. Bu yıldan itibaren de Anadolu Üniversitesinde Uluslararası İşletmecilik okuyacağım. Burada çok mutluyum. Anadolu Üniversitesinin çok büyük bir üniversite olduğunu duymuştum ama yine de çok merak ediyordum. Bence çok özel bir üniversite burası." şeklinde konuştu.

"Kütüphanenin 24 saat açık olacağını duydum, çok sevdim"

Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsünü ilk bakışta sevdiğini ve bu kampüsü güzel, küçük bir şehre benzettiğini ifade eden Peshkova, "Bu üniversiteyi sevmem için pek çok sebep var. Burada arkadaşlarımızla birlikte kahve içip sohbet edeceğimiz pek çok yer var. Ayrıca kablosuz internet hizmeti sayesinde her an internetle buluşabiliyoruz. Bunlar bir yana kütüphanemiz çok zengin, en güncel yayınları bu kütüphanede bulabiliyoruz. Benim gibi yurt dışından gelenler için çok sayıda ve farklı dilde kaynak bulunuyor. Artık 24 saat açık olacağını da duydum, çok sevdim." dedi.

Anastacia Peshkova, Anadolu Üniversitesi yemekhanesi hakkında ise şunları söyledi: "Anadolu Üniversitesi yemekhanesi dünyanın en kaliteli yemekhanelerinden biri, aynı zamanda da çok ucuz. Akşamları da yemek yiyebiliriz ve böylece kampüsten ayrılmak zorunda kalmadan akşam yapacaklarımıza da devam edebiliriz. Burada çok sayıda konser, tiyatro gibi etkinlik oluyor. Ben bir yıldır Türkçe kursuna devam ediyordum ama bu süre boyunca kampüsümüzde de yapılan birçok etkinliğe katılıyordum. Sinema geceleri, konserler sayesinde akşamları da kampüsün içi hayat dolu oluyor. Yani burada derslerime girip, kütüphaneye gidip, yemeğimi yiyip, sporumu yapıp, sabahtan akşama kadar zevkle kalabiliyorum."

Son olarak Peshkova, Eskişehir'in Türkiye'nin en güzel şehirlerinden biri olduğunu düşündüğünü, insanlardan, imkânlardan ve fiyatlardan memnun olduğunu

söyleyerek bu fırsatlar için Anadolu Üniversitesine teşekkür etti.

Eğitim Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mehmet Gültekin Anadolu Üniversitesi öğretim elemanları adına konuştu

Anadolu Üniversitesi öğretim elemanları adına konuşma yapan Eğitim Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mehmet Gültekin, bilimin ışığında, sevgi ve hoşgörü ortamında yeni öğretim yılının hayırlı ve uğurlu olmasını dileyerek sözlerine şöyle devam etti: "Tarım toplumlarından sanayi toplumuna, sanayi toplumundan da bilgi toplumuna geçişi gerçekleştiren insanlık, büyük bir dönümün daha eşiğinde bulunmaktadır. Değişim hızlanmış, üretilen bilgi miktarı artmış ve insanlar birbirine daha bağlı duruma gelmiştir."

"Bir sonraki döneme ilişkin olarak hayal, dijital çağ adlandırmaları şimdiden kullanılmaya başlanmıştır." diyen Gültekin, "Bilgi sınırsız bir değer kazandı ve gerçek sermaye durumuna geldi. Bugün de yeni bir toplumsal yapıyla karşı karşıya kalınmış durumda. Bilgi toplumu olarak nitelendirdiğimiz bu çağda, bireyler ve kurumlar sürekli kendilerini yenilemek durumundalar. Bilgi toplumu olarak biçimlenmekte ve yeniden üretilmektedirler." şeklinde konuştu.

"Yükseköğretim, eğitim sisteminin lokomotifidir"

Sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçişte, eğitimin köklü değişimler gösterdiğini belirten Doç. Dr. Gültekin şunları ifade etti: "Yaşamın her alanındaki değişimlere bağlı olarak eğitimin de büyük değişim ve dönüşüm geçirdiği gözlenmiştir. Bu dönemde eğitim bir yandan daha önce görülmemiş derecede önem kazanırken diğer yandan en çok tartışılan konulardan birisi olmuştur. Ülkemiz açısından bakıldığında da durum farklı değildir. Cumhuriyet'in kuruluşundan bu yana Atatürk ilkeleri ve devrimleri doğrultusunda yeni bir eğitim

sistemi kurmak, yerleştirmek ve yaşatmak kolay olmamış; çağdaş bir eğitim sistemi kurma çabası ve birçok girişim ve denemeler yapılmayı gerektirmiştir. Eğitimde çok önemli gelişmeler gerçekleştirilmiş, önemli de deneyimler kazanılmıştır. Ancak istenilen düzeye ne yazık ki ulaşamamıştır."

"Cumhuriyet dönemi boyunca eğitimde nicelik sorunlarını giderme kaygısı, niteliği hep ikinci plana itmiş, sürekli denemeler nedeniyle de eğitimde sürdürülebilir bir anlayış yerleştirememiştir." ifadelerini kullanan Gültekin, "Bilgiyi üretme ve ürüne dönüştürme sürecinin en üst düzeye ulaştığı yükseköğretim, eğitim sisteminin lokomotifidir. Üniversiteler bu bağlamda eğitim, öğretim, araştırma, bilim yapma, topluma hizmet bağlamında çok önemli hizmetler üstlenmektedir." dedi.

"Akademisyenler toplumu yönlendirme ve şekillendirme güçlerini en iyi şekilde kullanmalı"

Akademisyenlerin, toplumu yönlendirme ve şekillendirme gücü olan önemli bir mesleği yerine getirdiklerini ve bu gücü mutlaka en iyi biçimde kullanmaları gerektiğini vurgulayan Gültekin, "Yükseköğretim daha önceki eğitim basamaklarındaki görülen eksiklikleri gidermek için son istasyondur. Eğitim sistemi dikkate alındığında okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretimden geçen öğrencilere yükseköğretimde öğretim üyeleri eğitim vermektedir. Bu nedenle sorumluluğumuz çok büyüktür. Bu mucizevi dokunuş için, öğretim elemanlarımızın niteliklerini yükseltmeliyiz. Eğitim öğretim, araştırma ve topluma hizmet görevlerimizi daha iyi yerine getirebilmemiz için özellikle yetişmekte olan akademisyenlerimizin çok yönlü olarak gelişmelerini sağlamalıyız." şeklinde konuştu.

"Akademisyenler olarak eğitim ve öğretim becerilerimizi geliştirmeliyiz"

Bu kapsamda bir eğitim bilimci olarak iki konuya dikkat çekmek

istediğinin altını çizen Gültekin, "Akademisyenler olarak eğitim ve öğretim becerilerimizi geliştirmeliyiz. Yeni nesil, teknoloji dostu, küresel dünya vatandaşı, kendini ifade eden ve tercihlerini açıkça ortaya koyan, özgürlüğüne düşkün, zor beğenen, sadakatsiz, tatminsiz, sosyalliği ve çalışmayı pek sevmeyen, atıştıran ve ekran bağımlısı, aynı anda birden fazla faaliyette bulunan bir özelliğe sahip bir kuşak. Bu kuşak, internet kuşağı. Bu nedenle bu gençlere nasıl yaklaşacağımızı bilmemiz, bunun için de kendimizi çok iyi donatmamız ve yetiştirmemiz gerekiyor." ifadelerini kullandı.

"Türk yükseköğretim sistemine kayıtlı her iki öğrenciden bir tanesi Anadolu Üniversitesi öğrencisi"

"Yarım asrı aşan tarihiyle yalnızca Türkiye'de değil Batı Avrupa, Balkanlar, Azerbaycan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) gibi dünyanın farklı coğrafyalarında da yükseköğretim hizmeti sunan Anadolu Üniversitesinin 2014-2015 eğitim-öğretim yılı açılış törenine hepimiz hoş geldiniz." diyerek konuşmasına başlayan Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan şöyle devam etti: "Böylesine büyük bir dünya üniversitesinin rektörü olarak bu salonda sizlere hitap etmekten büyük bir memnuniyet ve onur duymaktayım. Anadolu Üniversitesi Türkiye'nin köklü ve kurumsallaşmış üniversitelerinden birisidir. Bugün itibarıyla Türk yükseköğretim sistemine kayıtlı her iki öğrenciden bir tanesi Anadolu Üniversitesi öğrencisidir. Açık ve uzaktan öğretimle dünyanın önde gelen yükseköğretim kurumlarından biri olan üniversitemiz örgün öğretimde de fark yaratan bölümleriyle ülkemizin en çok tercih edilen yükseköğretim kurumlarından birisidir."

Anadolu Üniversitesiyle ilgili sayısal veriler paylaşan Prof. Dr. Gündoğan, "Anadolu Üniversitesi, 2014-2015 akademik yılı için açılmış olan 5 bin 701 örgün aday öğrenci kontenjanının 5 bin 637'sini doldurarak %98.88'lik

rekor doluluk oranına ulaşmıştır. Anadolu Üniversitesini tercih eden adayların 1379'u birinci tercihiyle yerleşmiştir. Yani yerleşen her 4 adaydan birisi ilk tercihiyle üniversitemize girmiştir. Örgünde, Anadolu Üniversitesine tüm bölümler bazında kayıt hakkı kazanan adayların, %18.92'si Eskişehir'den, kalan %81.08'lik kısmı ise ülkemizin diğer illerinden gelmiştir. Eskişehir'i sırasıyla Ankara, İstanbul, Bursa ve İzmir illeri takip etmektedir. Örgün öğrenci sayımız bu yıl itibarıyla yaklaşık 34 bine ulaşmıştır. Örgüne kayıtlı olan yabancı uyruklu öğrenci sayımız ise bu yıl itibarıyla 1004'tür. Açıköğretim sistemimize kayıtlı öğrenci sayımız yaklaşık 1 milyon 400 bin aktif öğrencidir. Batı Avrupa, Azerbaycan, Kosova, Makedonya, Bulgaristan, Yunanistan ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki aktif öğrenci sayımız ise 10 bini aşmıştır. Üniversitemizin toplam personel sayısı 8 bin 585'tir. Akademik personel sayımız 1008'i öğretim üyesi olmak üzere toplam 2 bin 476 olarak ortaya çıkmaktadır." dedi.

"Girişimcilik ve Yenilikçilik Kültürü boyutunda Anadolu Üniversitesi Türkiye'de 1. sırada"

TÜBİTAK'ın girişimcilik ve yenilikçilik performanslarına göre sıraladığı "Girişimci ve Yenilikçi Üniversiteler İndeksi"nde Anadolu Üniversitesinin Türkiye'deki üniversiteler arasında 3 basamak birden yükselerek 13. sıraya ilerlediğini söyleyen Rektör Gündoğan, 5 farklı boyuttan oluşan bu indeksin girişimcilik ve yenilikçilik kültürü boyutunda ise Anadolu Üniversitesinin Türkiye'deki üniversiteler arasında 1. sırada olduğunu kaydetti.

Universİty Ranking by Academic Performance (URAP) dünya sıralamasında Anadolu Üniversitesinin 1146. sırada olduğunu, gelecek yıllardaki hedefin ise ilk 500'de olmak olduğunu belirten Prof. Dr. Naci Gündoğan, aslında üniversiteleri bir bütün olarak sıralamanın doğru olmadığını düşündüğünü söyleyerek şöyle ekledi: "Her üniversitesinin kendisine göre öncelikli alanları, üstün olduğu yönler var. Dolayısıyla üniversiteleri alan bazında sıralamanın daha makul olduğunu düşünüyorum. URAB tarafından bu yıl üniversitelerin alan bazında Türkiye

ve dünya sıralamaları da yayınlanmıştır. Bu sıralamaya göre üniversitemiz 2014 yılı itibarıyla Güzel Sanatlar, Müzik ve Basın-Yayın eğitimi alanlarında Türkiye'de 1. dünya sıralamalarında ise 179. sırada yer almıştır. Eğitim alanında Türkiye'de 4. dünyada 441. Dil, İletişim ve Kültür alanlarında ise Türkiye'de 7. dünyada da 858. sırada yer almıştır. Önümüzdeki yıllarda üniversitemizin hedefi tüm alanlarda Türkiye'de ilk 10'da yer almak olacaktır. Üniversitemiz, nitelikli öğretim elemanı kadrosu ve güçlü altyapısı ile bunu başarabilecek güçtedir."

"Üniversiteler içinde yaşadıkları toplumu dönüştürebilen, buldukları şehirle bütünleşebilen, o şehrin sosyal, kültürel ve ekonomik gelişmesine katkı sağlayan kurumlardır"

Prof. Dr. Naci Gündoğan, önümüzdeki dönemde teşvik sisteminin güçlendirileceğini ve başarının daha fazla ödüllendirileceğini, tüm öğretim elemanlarına, personele ve öğrencilere inanıp güvendiğini belirtti. Anadolu Üniversitesinin çok güçlü bir kurumsal kimliği olduğunu altını çizen Rektör Gündoğan şöyle konuştu: "Akademik ve idari personelimiz ile öğrencilerimizin de destek ve katkılarıyla üniversitemizi sadece ülkemizin değil dünyanın lider üniversiteleri arasına hep birlikte sokacağız. Üniversiteler içinde yaşadıkları toplumu dönüştürebilen, buldukları şehirle bütünleşebilen, o şehrin sosyal, kültürel ve ekonomik gelişmesine katkı sağlayan kurumlardır."

"Üniversite-şehir bütünleşmesi göreve başladığımız ilk günden beri üzerinde hassasiyetle durduğumuz konulardan biri olmuştur. Önümüzdeki dönemde de şehrimizin ve ülkemizin sorunlarına olan duyarlılığımızın artırılarak devam ettirilmesi temel hedefimiz olacaktır. Anadolu Üniversitesi olarak Eskişehir'imizi her alanda katkı sunmaya devam edeceğiz." diyen Prof. Dr. Gündoğan, Üniversite-sektör iş birliği hakkında da şunları söyledi: "Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) desteğiyle kurduğumuz Ar-Ge ve İnovasyon Koordinasyon Birimi Teknoloji Transfer Ofisinin (ARİNKOM

TTO) çalışmaları 2014 yılında hızlı bir ivme kazanmıştır. Öğretim elemanlarımız, öğrencilerimiz ve sektörü buluşturan ARİNKOM yeni iş birlikleri ve projeler geliştirmenin yolunu açmakta. İmzalanan protokollerle çok sayıda öğrencimiz özel sektör kuruluşlarında proje tabanlı staj yapma olanağı bulmaktadır. ARİNKOM TTO'nun faaliyetlerine de rektörlük olarak destek vermeye bu yıl da devam edeceğiz."

Açıköğretim sisteminden sonra en önemli katkı "URAYSİM"

Rektör Gündoğan, Ulusal Raylı Sistemler Araştırma ve Test Merkezi (URAYSİM) projesinde de 2015 yılının başında temel atma ve gerekli ekipmanların satın alınmasında ve test yollarının yapılmasında ihale aşamasına gelindiğini ifade ederek, demir yolunda çeken ve çekilen araçların test ve sertifikasyonunun yapılacağı ve aynı zamanda Ar-Ge laboratuvarlarıyla akademik çalışmaların da yapılacağı bu merkezin tamamen faaliyete geçtiğinde belki de Anadolu Üniversitesinin Açıköğretim sisteminden sonra Türkiye'ye ve Eskişehir'e sunduğu en önemli katkının gerçekleşmiş olacağını altını çizdi.

Prof. Dr. Naci Gündoğan Anadolu Üniversitesi bünyesindeki akademisyenler ve idari personellere hitaben şöyle konuştu: "Değerli meslektaşlarım, saygıdeğer akademisyenler. Üniversitemizin araştırma yayın eğitim öğretim ve topluma hizmet faaliyetlerini ailelerinizi

ve kendi çocuklarınızı ihmal etme pahasına büyük fedakârlıklarla yürütmektesiniz. Üniversitemize ülkemize ve tüm insanlığa sunduğunuz bu değerli katkılardan dolayı sizlere teşekkür ediyorum. Bundan sonra da üniversite olarak özlük haklarınız ve daha iyi koşullarda hizmet etmeniz için gereken her şeyi yapacağımızdan kuşkunuz olmasın. Ve çok değerli idari personelimiz, sizler özverili çalışmalarınızla üniversitemizin görünmez kahramanlarıdır. Milyonlarca öğrenciye hizmet veren bu devasa sistemin sağlıklı bir şekilde işleminde sizlerin de alın teri ve emekleriniz var. Şimdiye kadar yapmış olduğunuz katkılardan dolayı hepimize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Kurumsal aidiyetinizin bundan sonra da artarak devam etmesini, ülkemize ve insanlığa sunduğumuz eğitim hizmetinin daha nitelikli bir hale gelmesi için katkılarınızı esirgememenizi dilerim."

"Anadolu Üniversitesinin en büyük varlık nedeni öğrencileridir"

Öğrencilerin, Anadolu Üniversitesinin en büyük varlık nedeni olduğunu söyleyen Prof. Dr. Gündoğan, "Öğrenci odaklı bir üniversite olan Anadolu üniversitesinin birinci hedefi öğrencilerimizin en iyi koşullarda nitelikli eğitim almasıdır. Bu yıl üniversitemizin örgün bölümlerine yaklaşık 6 bin, Açıköğretim sistemimizdeki bölümlere ise yaklaşık 250 bin öğrenci katıldı. Ailemize yeni katılan öğrencilerimizi öncelikle kutluyorum. Onlara Anadolu Üniversitesi ailesine hoş geldiniz diyorum. Bu ailenin bir ferdi olmaktan gurur duymalarını ve Anadolu Üniversitesinin tüm birimleri ile imkânlarıyla onların hizmetinde ve arkasında olduğunu bilmelerini istiyorum. Mutlaka onlar da bu ailenin en yeni üyeleri olarak Anadolu Üniversitesi bayrağını daha da ilerilere taşıyacaklar. Devletimizin ve milletimizin kendileri için yapmış olduğu fedakârlıkların karşılığını mutlaka vereceklerdir. Tüm öğrencilerimize üstün başarılar diliyorum." diye konuştu.

Rektör Gündoğan konuşmasını şöyle sonlandırdı: "Sözlerimin sonunda öncelikle bu güzel vatanı bizlere emanet eden başta Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal

Atatürk ve aziz şehitlerimizi bir kez daha rahmet, minnet ve şükranla anıyorum. Yokluklar ve imkânsızlıklar içerisinde gurur kaynağımız olan üniversitemizin temellerini atan başta Prof. Dr. Orhan Oğuz Hocamız olmak üzere Rektörlerimiz Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen'e, Prof. Dr. Akar Öcal'a, Prof. Dr. Engin Ata'ya, Prof. Dr. Fevzi Sürmeli'ye ve Prof. Dr. Davut Aydın Hocamıza; tüm rektör yardımcılarımıza, dekanlarımıza, müdürlerimize, tüm akademik ve idari personelimize, varlık nedenimiz sevgili öğrencilerimize ve gurur kaynağımız mezunlarımıza şükranlarımı sunuyorum. Anadolu Üniversitesi ailesinden ebediyete intikal etmiş olanlara Yüce Mevla'dan rahmet diliyorum. Ailemizin tüm fertlerini muhabbetle kucaklıyorum; sağlık, mutlu ve huzur dolu günler diliyorum. Bu duygu ve düşüncelerle 2014-2015 eğitim-öğretim yılının başarılı geçmesini diliyorum, hepimizi en derin sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bilim ve Sanat Teşvik Ödülleri sahiplerini buldu

Törenin sonunda 2014 yılı Anadolu Üniversitesi Bilim ve Sanat Teşvik Ödülleri verildi. 2014 yılı Anadolu Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Ödülü'ne Fen Fakültesi Fizik Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Yasemin Çağlar layık görüldü. 2014 yılı Bilim ve Teknoloji Teşvik Ödülünü almaya hak kazanan isimler ise Eczacılık Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Yusuf Özkay, Eczacılık Fakültesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Mehlika Dilek Altıntop, Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü öğretim üyesi Arş. Gör. Dr. Rasime Demirel, Fen Fakültesi Kimya Bölümü öğretim üyesi Arş. Gör. Dr. Elif Mine Öncü Kaya oldu.

2014 yılı Anadolu Üniversitesi Sanat Ödülünü Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü öğretim üyesi Doç. Kemal Uludağ alırken, 2014 yılı Anadolu Üniversitesi Sanat Teşvik Ödülüne Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Duygu Kahraman, Öğr. Gör. Soner Özdemir, Devlet Konservatuarı öğretim üyesi Okutman Fahrettin Eren Yahşi layık görüldü.

Ödülleri sahiplerine Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan takdim etti.

"Önümüzdeki yıllarda üniversitemizin hedefi tüm alanlarda Türkiye'de ilk 10'da yer almak olacaktır. Üniversitemiz, nitelikli öğretim elemanı kadrosu ve güçlü altyapısı ile bunu başarabilecek güçtedir."

ESKİŞEHİR HAMAMLARIYLA TARİHİNİ YAŞATMAYA DEVAM EDİYOR

Gökhan AKKURT

Eskişehir, yer altı su kaynakları zenginliği bakımından İç Anadolu Bölgesinin önemli yerleşim merkezlerinden biri olarak günümüzde de varlığını sürdürmeye devam ediyor. Eski çağlardan günümüze kadar ulaşan ve sosyal yaşamın da önemli bir parçası olan “hamamlar”, şehrin en uğrak noktaları olarak her yıl binlerce kişiye kapılarını açıyor.

Eskişehir, tarihten günümüze kadar ulaşan, zengin doğal sıcak su kaynaklarının şehrin sembollerinden ve önemli değerlerinden biri olması ile dikkat çekiyor. Eski çağlarda yaşayan tarihçilerin ve gezginlerin, tarihe düşükleri notlarda da yer alan Eskişehir’in zengin su kaynakları, günümüzde olduğu gibi geçmiş dönemlerde de şehrin önemli uğrak noktaları olarak karşımıza çıkıyor. Bizanslı gezgin ve yazar Kinnamos, Fransız coğrafyacı Vital Cuinet, Arap gezgin Ali Bin Abu-Bakr-Al Haravi ve minyatür sanatçısı Matrakçı Nasuh gibi isimlerin eserlerinde kaleme aldıkları yazıları ya da çizimleri aracılığıyla, günümüzde de ayakta kalma başarısını gösteren tarihi hamamları ve hamam kültürünü işaret ettikleri görülüyor.

Tarihi süreç içerisinde bakıldığında “hamam” kavramı sadece bir yapı olmasından ziyade tarih sahnesinde yer alan birçok uygarlığın kültürünü yansıtan en temel öğelerden biri olarak karşımıza çıkıyor. “Hamam”

kavramının toplumlar tarafından kullanım biçimlerine baktığımızda kültürel değerlerine göre şekillendiği, toplumun ismini taşıdığı görülüyor. Tıpkı, Türk hamam kültürüne büyük katkılar sağlayan Roma İmparatorluğu’nun, “Roma Hamamları” ile örnek bir model sergilemesi gibi. Geçmiş çağlarda, özellikle salgın hastalıklardan korunabilmek üzere inşa edilme gereği duyulan bu tarihi yapıların, Türk kültüründe de aynı ihtiyaçlar doğrultusunda yer alarak günümüze kadar ulaştığı görülüyor. Bugün Türk hamamı olarak anılan yapıların Hindistan, eski Mısır ve Roma Uygarlıklarının yanı sıra Bizans ve Selçuklu İmparatorluklarının izlerini taşıdığı tarihi kaynaklarda belirtiliyor. Tarihi süreç içerisinde birçok kültürel değeri bünyesinde barındırarak günümüze kadar ulaşma başarısı gösteren tarihi Eskişehir hamamlarını, siz okurlarımız için derledik.

Erler (Erkekler) Hamamı

Tarihi kaynaklarda yer alan bilgiler ışığında yapılan araştırmalara göre varlığı Bizans dönemine dayandığı tahmin edilen ve inşa edildiği tarih tam olarak bilinmemekle birlikte yaklaşık 1000 yıllık bir geçmişe sahip olduğu belirtilen tarihi Erler (Erkekler) Hamamı, Eskişehir’in en eski hamamı olma özelliği taşıyor. Yapımına dair birçok efsanenin yer aldığı Erler Hamamı, son yıllarda her ne kadar yenilerek günümüz koşullarına uygun bir görünüme kavuşsa da, iç mimarisindeki ihtişamıyla hâlâ dikkat çekiyor. İki ana kubbeden oluşan hamamın ilk bölümünde giriş ve nefeslenme kısımları bulunurken, ikinci bölümünde ise sekiz sütun üstünde yükselen bir kubbe ve bunun altında kurnalarla çevrilmiş büyük bir havuz yer alıyor. Soyunmalık bölümündeki aydınlık kasnağında ise hamamda yıkanan kadın ve çocuk resimleri ile çiçek motif-

leri bulunuyor. Sütunlarının da yeşim taşından olduğu ifade edilen Erler Hamamının bu özelliğini destekleyici birçok ipucuna da tarihi kaynaklarda işaret ediliyor. 18. yüzyılın önemli gezginlerinden başta, Paul Lucas olmak üzere birçok gezgin tarafından Erler Hamamı’nın sütunlarının yeşim taşından olduğuna dair bilgilerin tarihi kaynaklarda yer aldığı görülüyor.

Eskişehir’in bilinen ilk hamamı olan Erler Hamamı’nın, tarihteki en yaygın hikâyesi ise Bizans kralı ile kızının şehre olan minnetlerini sunmak amacıyla inşa ettirmesi şeklinde karşımıza çıkıyor. Bizans Kralının, bir cilt hastalığına yakalanması sonucu hekimler tedavi için Eskişehir’de bulunan sıcak sularından faydalanmasını önerir. Kralın kızı, burada geçirdiği sıcak su tedavisinin ardından düzelir ve eski sağlığına kavuşur. Bunun üzerine kral ve kızı bölgeye olan minnetlerini sunmak için bir hamam inşa etme kararı verirler. Kral kızı da bu olayın ardından bir çift küpesini hamamın yaptırılması için başışlar. Bağışlanan küpelerden biriyle hamam yapılırken, diğeri ise yıllar içerisinde hamamın onarılmasında kullanılmak üzere hamam içerisinde bulunan sütunlardan birine yerleştirilir. İşte, Eskişehir’in en eski hamamı olan Erler Hamamı’nın da tarihteki en bilinen hikâyesi bu şekildedir.

Yeni Alçık Hamamı

Eskişehir’in eski hamamlarından biri olma özelliği taşıyan Yeni Alçık Hamamı’nın yapım tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün kayıtlarına göre yapıya dair 18. yüzyıla ait bilgiler yer alıyor. Anadolu Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğretim üyesi Erol Altınşapan’ın, “Eskişehir Hamamları” adlı çalışması kapsamında yaptığı araştırma sonuçlarına göre hamamın, 1842 yılında geniş çaplı bir onarıma uğradığı görülüyor. Onarım kitabesinde yer alan bilgiler dikkate alındığında ise

Seyitgazi Selçuklu Hamamı

günümüze kadar ulaşma başarısı gösteren Yeni Alçık Hamamı’nın, Emir Mahmut’un eşi Emine Hanım tarafından yaptırıldığı bilgisine ulaşıyor.

Kitabe yer alan yapı onarımına ait bilgilerde, yapının esas giriş kapısının kapatılıp yeni bir giriş kapısının açıldığı ve yapıya üç banyo odası eklendiği bilgisine ulaşıyor. Esas şeklinin 1842 yılında yapılan onarım sonucunda ortaya çıktığı belirtilen Yeni Alçık Hamamı’nın, yakın dönemdeki görünümüne ise 1971 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü ve 2005 yılında işletme sahibi tarafından yapılan onarımlar sonucunda kavuştuğu ifade ediliyor. Her ne kadar yapım tarihine ilişkin günümüze kadar ulaşan kesin kayıtlar bulunmasa da, 1884-1885 tarihli Hüdavendigar Vilayeti Salnamesinde Eskişehir’de bulunan ve tarihteki diğer kaynaklarda da yer alan dört yapıdan birinin Yeni Alçık Hamamı olduğu belirtiliyor. Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait olan yapı günümüzde de kapılarını haftanın her günü kadın ziyaretçilere açmaya devam ediyor.

Ermeni Hamamı (Sivrihisar)

Eskişehir’in Sivrihisar ilçesinde bulunan ve Ermeniler döneminden kalma Gâvur (Ermeni) Hamamı, bugünkü yapıyla metruk bir şekilde ayakta kalmaya çalışıyor. Yapım tarihine ilişkin kesin bir tarih bulunmayan Ermeni Hamamının, halvet hücrelerinin giriş kapıları üzerindeki yazılı olan tarihlerden yola çıkarak 1867-1868 tarihlerinde inşa edildiği tahmin ediliyor. Yapının günümüze ulaşan bölümleri arasında ılıkılık, sıcaklık, külhan ve su deposu bölümleri yer alıyor.

Ermeniler

tarafından inşa edilerek günümüze kadar ulaşan yapının mimarisine bakıldığında geleneksel Osmanlı hamam mimarisinin özelliklerini yansıttığı görülüyor. Yapının günümüze kadar ulaşan bölümünde dört oda bulunuyor.

Selçuklu ve Bardakçı Köyü Hamamı (Seyitgazi)

Eskişehir’in Seyitgazi ilçesinde bulunan Selçuklu Hamamı’nın, 1207 yılında Anadolu Selçuklu Hükümdarı Alaaddin Keykubad’ın annesi Ümmühan Hatun tarafından yaptırıldığı tahmin ediliyor. Selçuklu hamamları arasında değişik bir plana sahip olan yapı soyunmalık, ılıkılık ve sıcaklık bölümlerinden oluşuyor.

Eskişehir’in Seyitgazi ilçesine bağlı Bardakçı Köyü’nde bulunan hamamın mimari yapısından Osmanlı döneminde, 14 ve 15. yüzyıllarda yapıldığı tahmin ediliyor. Yapıya dair günümüze ulaşan herhangi bir kayıt bulunmayan yapı soyunmalık, ılıkılık ve sıcaklıktan meydana geliyor. Hamamın günümüze ulaşan kısımlarında ise üç küçük kubbeli sıcaklık ve külhan bölümleri bulunuyor.

Seyidiler ve Hamam Karahisar Hamamı (Sivrihisar)

Eskişehir’in Sivrihisar ilçesinde bulunan Seyidiler Hamamı’nı, 1490 yılında Seyyid Nurettin’in kızı Seyyide Nuriye Hatun’un yaptırdığı belirtiliyor. Soyunmalık, ılıkılık ve sıcaklık bölümlerinden oluşan tarihi hamam, 17. yüzyılın ilk yarısında I. Ahmet’in kızı Anadolu Beylerbeyi Nasuh Paşa’nın eşi Ayşe Sultan tarafından onarımı gerçekleştirilerek günümüze kadar ulaştığı görülüyor. Son olarak Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarımı yapılan Seyidiler Hamamı, günümüzde de hizmet vermeye devam ediyor.

Eskişehir’in Sivrihisar ilçesine bağlı Hamam Karahisar Köyü’nde bulunan Roma dönemine ait olduğu kabul edilen Hamam Karahisarı ise erkekler ve kadınlar bölümü olmak üzere iki kısımdan oluşuyor. Üzeri kubbeyle örtülü olan ve son yıllarda da onarım gören yapının günümüzde eski görünümünden büyük ölçüde uzaklaştığı görülüyor.

Sivrihisar Ermeni Hamamı

ESKİŞEHİR'İN TEK KADIN TAKSİ ŞOFÖRÜ AYŞEN ŞENTÜRK

Çiler ÖZCEYLAN

Ayşen Şentürk, Eskişehir'in tek kadın taksi şoförü olarak görenlerin ilgisini ve dikkatini çekiyor. Evli, 2 çocuk ve 3 torun sahibi olan Şentürk, ön yargılara rağmen direksiyon başına geçtiğini söylüyor. Şentürk, ayrıca kendisi gibi bütün kadınların da bu tarz durumlarda korkmamalarını ve aksine zorluklar karşısında güçlü durmalarını tavsiye ediyor.

Yaşam mücadelesi ve beraberinde gelen ekonomik zorluklar sonucu taksi şoförlüğüne başlama kararı aldığını belirten Ayşen Şentürk, mesleğe başlangıç serüvenini şu şekilde aktarıyor: "İlk zamanlar taksimde şoför çalıştıyorduk ancak kazancımız az olunca başka bir yol bulmak ve hızlı karar almak zorunda kaldık. Durum böyle olunca bir an için 'ben bu işi yapabilirim' dedim ve hiç kimseyi umursamadan taksinin başına geçtim. Zaten önceleri de sürekli araba kullanan biriydim. Şu an için artık çok rahatım ve bence kadın işi ya da erkek işi diye bir şey benim için yok."

Ticari taksi şoförlüğü yapmaya başladıktan kısa bir süre sonra herkesin dikkatini çeken ve özellikle de kadınların ilgi odağı olan Şentürk, sadece taksi şoförlüğü yapmakla da kalmıyor. Taksi şoförlerinin bekleme yeri olarak kullandıkları kahvehaneyi eşiyile birlikte işlettiklerini ifade eden Ayşen Şentürk, boş zamanlarında da kuaförlük yaptığını söylüyor. Çalışmayı çok sevdiğini ve hiçbir işle uğraşmadan evde oturacak bir kadın olmadığı dile getiren Şentürk, kendisi gibi her kadının da hiçbir şeyden korkmayarak kendi ayaklarının üzerinde durması gerektiğini belirtiyor.

Şentürk'ü Direksiyon Başında Görenler Şaşıyor

İlk kez direksiyon başında kadın taksi şoförü gören Eskişehirlilerin şaşkınlıklarını gizleyemediklerine dikkat çeken Ayşen Şentürk, mesleki yaşamında yaşadıklarını ise şu şekilde dile getiriyor: "Benimle ilk defa karşılaşan müşterilerim çoğunlukla mesleki hayatımda yaşadıklarım ve özel hayatıma ilişkin sorular soruyorlar. Özellikle, başta ailem olmak üzere çevremdeki insanların aldığım karara ilişkin gösterdikleri tepkileri merak ediyorlar.

Bu konuda eşim bana her zaman destek oldu. Oğlum ise başta istememesine karşın sonrasında fikir değiştirerek sonuna kadar bana bu konuda destek verdi. Her ne kadar müşterilerim ilk kez arabama bindiklerinde şaşırsalar da, özellikle kadın müşterilerimin memnuniyeti dikkatimi çekiyor. Kadın müşterilerim aracımın bindiklerinde rahatça yanıma oturabiliyorlar. Ayrıca toplu halde pikniğe ve ılcılara gitmek istediklerinde de beni rahatlıkla arayabiliyorlar."

"Korkmasınlar, Güçlü Dursunlar, Kendilerini Ezdirmesinler"

"Erkekler Dahı Beni Takdir Ediyor"

Taksi şoförü olmanın zorluklarına da değinen Şentürk, "Malum arabaya bin bir türlü insan biniyor. Bu yüzden ben müşteri konusunda seçiciyim ve bu durumlarda hislerim de çok kuvvetlidir. Müşteriyi uzaktan incelerim gözüm tutmuyorsa eğer arabaya almam. Zaten bu zamana kadar olumsuz bir durumla karşılaşmamış olmamı da hislerime ve dikkatli olmama bağlıyorum. Kadınlara da buradan bir tavsiyede bulunmak istiyorum 'Korkmasınlar, güçlü dursunlar ve kendilerini ezdirmesinler.'" diyor.

Şoförlüğe başladığı ilk zamanlarda meslektaşlarıyla ilgili problemler ve zorluklar da yaşadığını belirten Ayşen Şentürk, konuyla ilgili sözlerini şu şekilde sürdürüyor: "Meslektaşlarım ilk zamanlar beni zor kabullendiler ve ciddi problemler yaşadık. Arabamın önüne araba çekmeler. Bilmediğim şeylerde yardımcı olmak yerine çoğu zaman engel olmaya çalıştılar. Ancak ben zamanla bütün bu zorlukları aştım. Onlar sohbet ederken ben de onların sohbetlerine katıldım. Masaya mı vuruyorlar ben de masaya vuruyordum. Bu işe başladıysam beni kabul edeceksiniz dedim. Zamanla elbette her şey yoluna girdi ve şu an arkadaşlarım bana karşı çok iyiler."

Toplumda kendisine karşı olanların yanında takdir edenlerin de çoğunlukta olduğunu söyleyen Ayşen Şentürk, konuyla ilgili olarak şunları aktarıyor: "Ben trafiğe çıktığım zaman erkekler dahi beni takdir ediyor. Ama nasıl erkekler? Cahil erkekler değil, görgülü bilgili erkekler takdir ediyor. Bunların yanında cahil olanlar da var ve onlar da ters ters bakıyorlar ya da önüme arabalarını kırıyorlar. Ancak onların hepsiyle baş edebiliyorum. Mesela, dar bir yoldan geçeceğim, bekliyorlar ki geçemeyeyim diye ama geçince de şaşıp kalıyorlar. Trafikte beni gören kadınlar beni geçmek için hız yapıyorlar. Ben de tam tersi öyle bir durumda yavaşlıyorum. 'Bana ne, nasıl olsa ceza yiyecek olan o' diyorum. Normalde kadınların destek olması gerekirken bazen de böyle durumlara karşılaşıyorum. Bu gibi olumsuz durumların yanında elbette güldüren olaylar da olmuyor değil. Mesela bir gün aracımın evli bir çift bindi. Beni görünce şaşırdılar ve 'Kamera şakası mı? Lütfen söyleyin.' diye sordular. 'Hayır' dedim. Ondan sonra telefon numaramı aldılar. Bir gün yine yaşlı bir çift beni görünce arabaya binmek istemediler ve aracı onlar çağırarak kaldırdılar, 'hayır biz çağırmadık' dediler. Korktukları için binmek istemediler."

Çocukların sanatı sevmesinde, eğlendirirken eğitmesinde büyük bir görev üstlenen çocuk tiyatroları, gelecek nesiller için özveriyle çalışıyor.

ÇOCUK TİYATROSU DEYİP GEÇMEYİN

Havva ŞEKERCİOĞLU

Küçük yaşlardan itibaren çocukların tiyatro sevgisi ile büyümeleri, ileride sanatsever bir birey olmalarındaki temeli oluşturuyor. Çocukların zihinsel, duygusal ve toplumsal gelişiminde önemli işleve sahip, eğitim ve sanat faaliyeti olan çocuk tiyatrolarının onlar üzerindeki etkilerini ve hazırlanış süreçlerini Dramaturg Şafak Özen ile görüştük.

Çocuk tiyatrolarında sahnelenen oyunların seçiminde çocukları da birer yetişkin, birer birey olarak algılamak ve onları hiç hafife almamak gerekiyor. Onların dünyalarını anlamaya çalışmak, kendi çocukluk günlerimizi ve oynadığımız oyunları hatırlamaya çalışmak, bizlere tekrar hayal gücümüzün hayatımıza kattıklarını

anlama olanağı veriyor. Yani, çocukluğun tertemiz, her şeyi kabullenmeye hazır, açık evrenini yeniden keşfederek çocukların bakış açılarına yaklaşabilmek gerekiyor. Çocuk oyunlarının seçimi ve sahnelenmesindeki en önemli kriter özgün, ilgi çekici ve hayata dair yeni bakış açılarının altının çizildiği işler olarak öne çıkıyor.

Yaş gruplarına göre oyunlar düzenleniyor

Çocuk oyunlarının yaş grupları genellikle 5-8 ve 9-12 yaş olarak şekilleniyor. Şu an dünya tiyatrolarında daha küçük yaş grupları için farklı anlatım biçimleri deneniyor. En kısa zamanda bu yaş grubu ile farklı çalışmalar düzenlenerek, onlar için de oyunlar yapılmak isteniyor.

Oynanan bütün oyunlarda

çocukların hayal güçlerini beslemeye yönelik görsel ve işitsel öğeler kullanılmaya çalışılıyor. Genellikle oyunların ana fikri, hayal gücünüzü çalıştırmayı, düşlerinizin izinden gitmeyi unutmayın oluyor. Oyunlardaki mesaj, ise daha çok oyun oynamanın ve hayal edebilmenin önemini kavramak olarak belirleniyor. Çünkü oyunla ve hayal ederek öğrenmek, çocuklara hayatta kendilerini bir birey olarak var edebilmenin kapılarını aralıyor.

Çocukların dikkatlerini canlı tutabilmek için müzik, dans ve resimden destek alınıyor

Oyunlarda, hikâyenin akıcı, açık ve anlaşılır olması, görsel zenginlik, şaşırtmacalar ve sürprizler, diğer sanat kollarından destekler alınmasıyla (müzik, resim, dans vb.) ilginin oyunda

resim, dans vb.) ilginin oyunda kalması çok önemli birer unsur olarak biliniyor. Bir diğer unsur ise oyunun süresi oluşturuyor. Günümüzün hızlı ve tüketim üzerine kurulu yaşam biçiminde, çocukların da sabrı ve ilgisi çok uzun süre diri kalamıyor. Bu nedenle konuyu, 1 saatten uzun olmamak koşuluyla anlatabilmek ideal bir uygulama oluyor.

Tiyatro çocuğa yaşadıklarını sorgulamayı öğretiyor

Oyunlarda, hikâyenin akıcı, açık ve anlaşılır olması, görsel zenginlik, şaşırtmacalar ve sürprizler, diğer sanat kollarından destekler alınmasıyla (müzik, resim, dans vb.) ilginin oyunda kalması çok önemli birer unsur olarak biliniyor. Bir diğer unsur ise oyunun süresi oluşturuyor.

Günümüzün hızlı ve tüketim üzerine kurulu yaşam biçiminde, çocukların da sabrı ve ilgisi çok uzun süre diri kalamıyor. Bu nedenle konuyu, 1 saatten uzun olmamak koşuluyla anlatabilmek ideal bir uygulama oluyor.

Sosyo-ekonomik durum önemli

Çocuk tiyatrosuna ilgi, yaşanılan şehrin sosyo-ekonomik durumuyla doğru orantılı şekilleniyor. İstanbul, Ankara ve İzmir'de sadece Devlet ve Şehir Tiyatroları değil, özel tiyatrolar da çocuk tiyatrosu yapıyor. Ancak önemli olan çocuklar için nitelikli işler yapabilmek. Hedef, tiyatroya gitmeyen çocuğun kalmamasını sağlamak. Bu nedenle İl Milli Eğitim Müdürlüğüyle görüşülerek bütün okullara ulaşılmaya özen gösteriliyor.

Çocuk tiyatrosu için pek çok çalışma yapılıyor

Türkiye'de son yıllarda çocuk tiyatrosu büyük bir gelişme göstererek arka arkaya pek çok çalışma yapıyor. Buradaki önemli etkenlerden birini ise ASSITEJ'in (Uluslararası Çocuk ve Gençlik Tiyatroları Birliği) Türkiye ofisinin varlığı oluşturuyor. ASSITEJ Türkiye Yönetim Kurulu, düzenlenen festivaller,

yapılan atölye çalışmaları ve araştırmalarla çitayı giderek yükseltiyor. Dünyada çocuk tiyatrosunun ulaştığı noktanın minimalizmden, basit anlatılardan beslenen, hayal gücünü ön plana alan bir yaklaşım olduğunu belirten Özen konu ile ilgili şunları söylüyor: "Türkiye'de de bu anlayış yavaş yavaş filizleniyor.

Çünkü bence basit olanı görmeyi başarabilir ve bunu çocuklarımızla paylaşabilirsek, ancak o zaman onların yaratıcılığına yeni alanlar açmaya başlarız. Elbette dışarıda yapılan işleri de takip edip, beslenmekte fayda görüyorum. Sonuç olarak ne kadar göreceli olsa da, bence ülkemizde de oldukça nitelikli işler yapılıyor."

Çocukların dünyalarını anlamaya çalışmak, kendi çocukluk günlerimizi ve oynadığımız oyunları hatırlamaya çalışmak, bizlere tekrar hayal gücümüzün hayatımıza kattıklarını anlama olanağı veriyor.

Anadolu Senfoni Orkestrası yeniden sahnelere döndü

Anadolu Üniversitesi Senfoni Orkestrası, 2014-2015 eğitim-öğretim yılının açılışıyla beraber yeniden sahnelere döndü. Orkestra, 29 Eylül Pazartesi günü Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezinde verdiği konserle dinleyicileri buluşturdu.

Konsere, Eskişehir Valisi Vekili Günhan Yazar, Muharip Hava Kuvveti ve Hava Füze Savunma Komutanı Hv. Org. Abidin Ünal, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Vali Yardımcısı Dr. Ömer Faruk Günay, Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Yücel

Güney, Prof. Dr. Adnan Özcan, Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, Prof. Dr. Ali Savaş Kopalal, Prof. Dr. Aydın Aybar'ın yanı sıra rektör danışmanları, fakülte dekanları, yüksekökol müdürleri ve öğrenciler katıldı.

Şef Murat Sümer'in yönetiminde olan orkestra, konserde ilk ola-

rak Ulvi Cemal Erkin'in "Köçekçe" isimli eserini devamında ise Hakan Ali Toker'in piyano ve orkestra için düzenlediği Türk Sanat Müziği eserlerini dinleyiciyle buluşturdu. Eserleri ünlü besteci, şef ve piyanist Faris Akarsu'nun çalacağı konserin son bölümünde ise Bizet'in "Carmen" operasından seçmeler

dinleyenlere sunuldu.

Yeni dönemde dinleyenlerine müzikal olarak hem batı hem de doğuya yönelik bir vizyon sergileme hedefinde olan orkestra, ilk kez bir açılış konserinde Türk Sanat Müziği eserleri çaldı ve sezon boyunca her ay en az bir konserle dinleyiciler ile buluşmaya devam edecek.

Haber: Burak ACAR – A.Hakan YAVAŞÇALI

"Hasan Aycin Karikatür Sergisi"

Anadolu Üniversitesi Karikatür Sanatını Araştırma ve Uygulama Merkezi tarafından düzenlenen "Hasan Aycin Karikatür Sergisi" Anadolu Üniversitesi Eğitim Karikatürleri Müzesinde karikatür severlerle buluşmaya başladı. Sergiye, Eskişehir Vali Yardımcısı Dr. Ömer Faruk Günay'ın yanı sıra Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF) Dekanı Prof. Emel Şölenay, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (İİBF) Dekanı Prof. Dr. Recai Dönmez, Anadolu Üniversitesi Eğitim Karikatürleri Müzesi eski Müdürü Yrd. Doç. Dr. Sadettin Aygün, akademisyenler ve sanatseverler katıldı.

Serginin açılışında bulunamayan ünlü karikatürist Hasan Aycin'ın sergi açılışına katılan tüm sanatseverlere sevgi ve saygılarını ilettiği mesajını Karikatür Sanatını Araştırma ve Uygulama Merkezi Yönetim Kurulu Üyesi ve Eğitim

Karikatürleri Müzesi eski Müdürü Yrd. Doç. Dr. Sadettin Aygün iletti.

"Hasan Aycin bir yol adamıdır"

Eğitim Karikatürleri Müzesi Müdürü Doç. Dr. Mesut Kurulgan, "Hasan Aycin pek bilinmez bu taraflarda. Aslında o taraflarda da fazla bilinmez kadri kıymeti. Tam 30 yıldır çiziyor dünyanın hallerini. Önce çizerdir, sonra yazar, düşünürdür aynı zamanda ve bilgedir. Bir karınca kadar sessizce çalışır çekildiği köşesinde. Çok az konuşur ve durur durur. Zayıflar, güçsüzler hiçbir zaman kaybetmez. Çünkü acz, güçsüzlerin ürperti veren gücüdür." cümleleriyle başladığı konuşmasına şöyle devam etti: "Hasan Aycin, kendisinin de ifade ettiği gibi karikatüristten ziyade bir çizerdir. Çizgi, çizik anlamına gelebileceği gibi yol, üslup, tarz anlamına da gelir. İşte bu yüzden Aycin da bir yol adamıdır. Anadolu Üniversitesi Eğitim Karikatürleri Müzesinde dijitalleşmeye gidilecek.

Aynı zamanda dijital bir arşiv oluşturulması yönünde çalışmalar var. Arşiv anlamında da önemli aşamalar kaydedilecek."

24 saat hizmette dijital karikatür müzesi

Konuşmasına serginin açılmasında emeği geçenlere teşekkür ederek başlayan Eskişehir Vali Yardımcısı Dr. Ömer Faruk Günay ise, "Buradaki Karikatür Müzesi sadece Türkiye'den değil dünyadan da karikatüristlerin ilgisini ve beğenisini çeken bir müze. Dünyanın bir köşesinden, Eskişehir'den böyle bir ateşin çıkıyor olması çok güzel bir durum. Burası karikatüre düşkünlüğümden ilgimi hep çekmiştir. İlgim hep artmış, asla azalmamıştır. Sadece açılışlarda değil günün herhangi bir saatinde bile uğrayıp eserleri izlediğim yerlerden biri." diye konuştu.

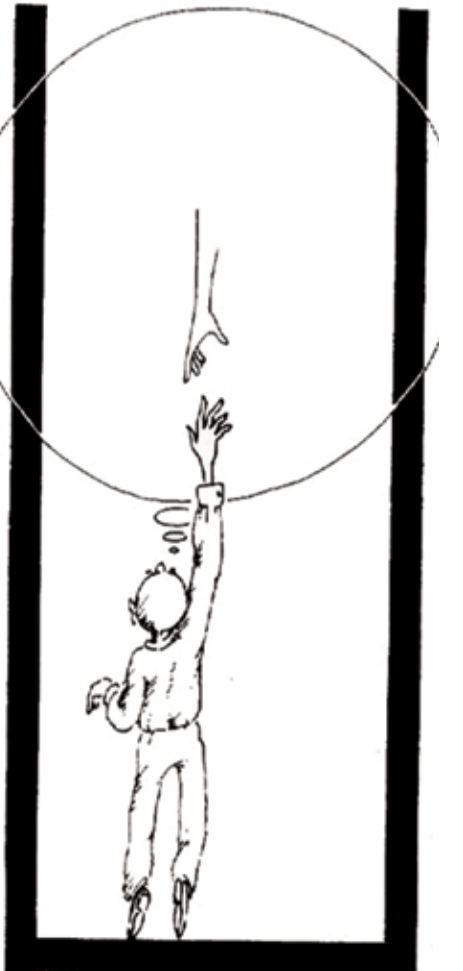
"Anadolu Üniversitesinin gururla ifade edeceği unsurlardan biri 24 saat açık olan kütüphanesidir." diyen Dr. Günay konuşmasına

şöyle devam etti: "Buradan da dijital bir arşiv yapılarak İnternet aracılığıyla hizmete sunulması gayet iyi bir fikir. Böylece 24 saat açık bir karikatür müzesi olmuş olur. 24 saat işleyen bir kütüphanenin yanı sıra, 24 saat hizmette olan dijital bir karikatür müzesi olması ve tıklayınca yeni bir karikatüre geçip bilgi sahibi olunması da bence çok hoş olur."

Müzedeki emeği geçen herkese teşekkür eden Vali Yardımcısı Dr. Günay, "Sadettin Hocamıza da bayrağı en iyi şekilde taşıyıp devrettiği için, gösterdiği emek ve katkılarından dolayı teşekkür ederiz. Eğitim Karikatürleri Müzesi yeni Müdürü Doç. Dr. Mesut Kurulgan'a da yeni görevinde başarılar dilerim." diyerek sözlerini noktaladı.

Açılış sonrası düzenlenen kokteyl eşliğinde ilk ziyaretçilerini ağırlayan sergi, 28 Kasım tarihine kadar karikatür severleri ağırlamaya devam edecek.

Haber: Orçun ÜNLÜ

İİBF yeni yıla sanatla «Merhaba» dedi

Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (İİBF), yeni eğitim ve öğretim yılına "Kişisel Resim Sergisi" ile başladı. Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF) Resim Bölümü Arş. Gör. Meral Batur'un eserlerinden oluşan serginin açılışı, İİBF Sergi Salonunda yapıldı. Açılış konuşmasını yapan İİBF Dekanı Prof. Dr. Recai Dönmez, insanda dokunma hissi uyandıran eserlerle ilgili, "Her sene sergi salonumuzda etkinliklerimiz oluyor. 2014-2015 eğitim-öğretim yılındaki ilk sergimizi de açtık. Bu

sergi Meral Batur'un sanatta yeterlik tezinin bir uygulaması. Bize sergiyi izleme imkânı verdiği için kendisine çok teşekkür ediyoruz." diye konuştu.

Bir yandan sanatta yeterlik eğitimini de sürdüren Arş. Gör. Batur, sembollerini kullanarak oluşturduğu eserlerinde genelde çimento üzerine yoğunlaştığını, ancak atık malzemeler de kullandığını ifade etti. Sanatçı, ortaya koyduğu eserleri, "Bunlar kavramsal işler. Daha çok doku üzerine çalıştım. Varlık, yokluk, hiçlik, aidiyet duygu-

sunun olmamasından bahsetmek istedim. Sıkışmışlık duygusundan yola çıkarak dokular oluşturdum." cümleleriyle tanımladı.

İİBF Dekanı Prof. Dr. Recai Dönmez, GSF Dekan Yardımcısı Yrd. Doç. Saadettin Aygün ve tüm bu süreçte kendini destekleyen tez danışmanı Prof. Leyla Varlık Şentürk'e teşekkürlerini sunan Arş. Gör. Meral Batur, "Sergi açılışında beni yalnız bırakmadığınız için teşekkür ederim. Herkese iyi seyirler dilerim." diyerek sözlerini sonlandırdı. Haber: Esen ÖZAY

YENİLENEBİLİR ENERJİYLE GELECEĞE YATIRIM YAPABİLİRSİNİZ

Yenilenebilir/sürdürülebilir enerji, çevre dostu yapısı ve uzun vadede sunduğu kalıcı çözümlerle önemli bir alternatif olmaya devam ediyor.

Arş. Gör. İpek KUMCUOĞLU

Enerji kaynakları insan hayatının sürdürülebilirliği ve yaşamın devamı için gereken temel ihtiyaçların başında geliyor. Aydınlatmadan ulaşıma, ısınmadan pişirmeye, üretimden tüketime, iletişimden bilişime sayısız kullanım alanıyla enerji, sosyal ve ekonomik faaliyetlerimizin vazgeçilmez unsurlarından biri olarak karşımıza çıkıyor. Enerji tüketiminin 1999-2008 yılları arasında %40 arttığı dünyada, enerji ihtiyacının %80'i hidrokarbon içeren doğalgaz, kömür ve petrol gibi doğal enerji kaynaklarından oluşan fosil yakıtlardan karşılanıyor. Ancak fosil yakıtlara bağımlılık, ekonomiye yük olmanın yanında pek çok çevre felaketine de davetiye çıkartıyor.

Fosil Yakıtlar Çevreye Zarar Veriyor

Fosil yakıtların tüketilmesi sonucu atmosfere salınan gazlar sera etkisi yaratarak küresel ısınma ve iklim değişikliklerine sebep oluyor. 2010 yılında yaklaşık 31 milyar ton olarak gerçekleşen dünya enerji kaynaklı CO₂ gazı emisyonunun 2030 yılında 43 milyar ton seviyelerine ulaşması bekleniyor. Türkiye'de de durum pek farklı değil... Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) sera gazı envanter sonuçlarına göre 2012 yılında toplam seragazı emisyonunun CO₂ eşdeğeri olarak 439,9 milyon ton (Mt) olduğu belirtiliyor. 2012 yılı emisyonlarında CO₂ eşdeğeri olarak en büyük payı %70.2 ile enerji kaynaklı emisyonlar alırken bunu sırasıyla %14.3 ile endüstriyel işlemler, %8.2 ile atık ve %7.3 ile tarımsal faaliyetler takip ediyor. Sera gazlarının emis-

yonundaki artıştan kaynaklanan küresel ısınma ve iklim değişikliği, su kaynaklarından tarıma, doğal yaşamdan salgın hastalıklara kadar pek çok riskin ortaya çıkmasına neden oluyor. Fosil yakıtlar, her yıl milyarlarca ton kükürt ve azotoksit ile onbinlerce ton kirletici parçacığı da doğaya bırakıyor. Kükürt ve azotoksitler ise, ekolojik dengeyi bozan asit yağmurlarına yol açıyor. Hem gezegenimizi hem de insan yaşamını tehdit eden böylesine ciddi bir tehditi en aza indirmenin yolu ise yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanmak olarak gösteriliyor.

Neden Yenilenebilir Enerji?

Yenilenebilir enerji kaynakları, sürekli devam eden doğal süreçlerdeki var olan enerji akışından elde edilen kaynaklar olarak tanımla-

nıyor. Başlıca yenilenebilir enerji kaynakları arasında ise biyokütle, rüzgâr, jeotermal, hidroelektrik, hidrojen, dalga ve güneş enerjisi yer alıyor. Yenilenebilir enerji teknolojileri, çevreye kirletici atık bırakmadıkları için ekolojideki fosil yakıtlardan daha az etkiliyor. Kaynağın bitmesi söz konusu olmadığı için de enerji bağımlılığı konusuna alternatif çözümler sunuyor. Yenilenebilir enerji yatırımları, yüksek maliyetli enerji ithalatı yerine; altyapı, insan gücü, AR-GE ve malzeme yapıyor ve kalıcı olarak enerji sağlayan yatırımlara dönüşüyor.

Dünyada enerji ihtiyacı her yıl yaklaşık olarak %4-5 oranında artıyor. Bu ihtiyacı karşılaması beklenen fosil yakıt rezervi ise hızlı bir şekilde tükeniyor. Şu anki kullanım miktarlarına bakılarak yapılabilecek en iyimser tahmin bile 2030 yılında petrol rezervlerinin tükeneceğini işaret ediyor. Kömür için 80-100 yıl olarak yapılan bu

tahmin, doğalgaz için ise 100-120 yıllık bir kullanım süresi kaldığını ifade ediyor. Yenilenebilir enerji kaynakları ise sürdürülebilir olmasıyla kalıcı çözümler vaat ediyor.

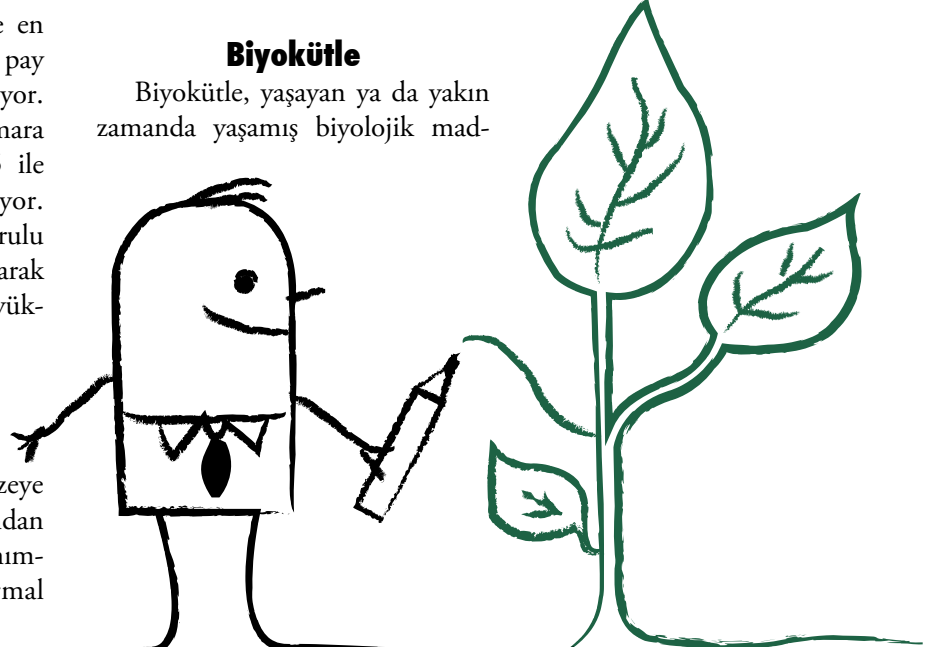
Dünyada enerji ihtiyacının %13.3'ü, Türkiye'de ise %6.5'i yenilenebilir enerji kaynaklarından elde ediliyor. İklim değişiklikleri ve küresel ısınmanın önlenmesiyle ilgili yapılan çalışmalar, yenilenebilir enerji üretimini teşvik etmeye çalışıyor. Bu konuda ülkemizde de pek çok yasal düzenleme yapılıyor. 2005 yılında çıkarılan Yenilenebilir Enerji Kanunu ile 2007 yılında çıkarılan Jeotermal Kanunu ve Enerji Verimliliği Kanunu, yenilenebilir enerjiyi yasal zeminlere taşıyarak sınırlarını çiziyor. Ayrıca Sanayi ve Ticaret Bakanlığına bağlı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığına (KOSGEB) yenilenebilir enerji üreten küçük ve orta işletmelere destek veriliyor.

potansiyelinin teorik olarak 31.500 megavat civarında olduğu belirtiliyor. Potansiyel oluşturan başlıca alanların % 79'u Batı Anadolu'da, % 8,5'i Orta Anadolu'da, % 7,5'i Marmara'da, % 4,5'i Doğu Anadolu'da ve % 0,5'i diğer bölgelerde yer alıyor.

delerden yakıt elde edilmesi olarak tanımlanıyor. Ülkemiz şeker pancarı, şeker kamışı, mısır, dallı darı, arpa, keten tohumu gibi biyokütle enerjisinin elde edildiği bitkilerin yetiştirilmesine elverişli olduğundan önemli bir potansiyele sahip bulunuyor.

Biyokütle

Biyokütle, yaşayan ya da yakın zamanda yaşamış biyolojik mad-

Rüzgâr

Rüzgâr, güneş radyasyonunun yer yüzeyini farklı ısıtmasından kaynaklanıyor. Yer yüzeyinin farklı ısınması, havanın sıcaklığının, neminin ve basıncının farklı olmasına, bu farklı basınç da havanın hareketine neden oluyor. Türkiye'de en fazla rüzgâr santrali %38'lik pay ile Ege Bölgesi'nde bulunuyor. Ege Bölgesi'ni %36 ile Marmara Bölgesi, son olarak ise %15 ile Akdeniz Bölgesi takip ediyor. Türkiye'nin rüzgâr enerjisi kurulu gücünün son 1 yılda %35 artarak 3 bin 581 megavata (MW) yükseldiği ifade ediliyor.

Jeotermal

Jeotermal enerji, yerin derinliklerinde ısınarak yüzeye çıkan sıcak su ve su buharından elde edilen enerji olarak tanımlanıyor. Ülkemizin jeotermal

Hidroelektrik

2013 yılının ilk yarısında Türkiye'deki hidroelektrik santrallerinde 116 milyar 288 milyon kilovatsaat elektrik üretimi yapıldığı bildiriliyor. Orman ve Su İşleri Bakanlığının verilerine göre, Türkiye'nin toplam elektrik üretiminin %29.2'si hidroelektrik santrallerinden karşılanıyor. Böylece 40 milyon ton karbondioksit salımının önüne geçildiği kaydediliyor.

Güneş Enerjisi

Türkiye'de birçok bölgede güneşli gün sayısı ve güneşlenme süresi yeterli düzeyde seyrediyor. Yıl içinde güneşlenme süresinin en yüksek olduğu bölgeler ise Güneydoğu Anadolu, Doğu Anadolu ve Akdeniz olarak sıralanıyor. Bu bölgelerde yapılan geniş çaplı yatırımlar, güneş enerjisini sadece su ısıtma amacından çıkarak başlı başına bir enerji kaynağına dönüştürüyor.

Ülkemizdeki Başlıca Yenilenebilir Enerji Kaynakları

Piyasada yer alan ve çok yakında yer alacak olan ilginç teknolojik ürünleri sizler için derledik. Şimdiden uyarıyoruz, her birinde aklınız kalabilir!

Büyüklerle Teknolojik Oyuncaklar

İlker ŞEKERCİOĞLU

Her geçen gün yenilikçi, farklı, işlevsel ve eğlenceli ürünler ile tüketiciler bu rekabetçi pazarda cezbedilmeye çalışılıyor. Biz de bu haberimizde sizleri bu ürünlerden bazıları ile tanıştırmayı istedik. İşte proje aşamasından tüketiciyle buluşma aşamasına gelmiş ve hali hazırda piyasada yer alan “teknolojik oyuncaklar”dan bazıları.

Coollest Cooler

Kickstarter’da fırtına gibi esen Coollest Cooler portatif soğutuculara yeni bir boyut getiriyor. 50 bin dolarlık destek beklerken 13 milyon dolarlık dev bir destek alan ürünün yetenekleri saymakla bitmiyor. İçecekler hazırlamanız için blender, suya dayanıklı Bluetooth

hoparlör, USB şarj cihazı, LED ışık, tabak ve bıçaklarınız için saklama alanı, şişe açıcı, tekerlekli taşıyıcı ve daha birçok özelliği ile bu harika ürün gezmeyi ve piknik yapmayı seven çoğu kişinin hayallerini süsleyecek cinsten.

Sphero 2.0

Akıllı telefon veya tabletiniz ile yönetebildiğiniz Sphero, akıllı oyuncak kategorisinin başarılı örneklerinden. Milyonlarca renk seçeneği sunan ışıkları, darbelerle dayanıklı yapısı ve su geçirmez özelliği ile pek çok ortamda eğlenceli anlar geçirmenizi sağlayacak bu eğlenceli top için 10’larca farklı uygulama da sunuluyor. Ek olarak özel yazılımı ile ürünü kendiniz de programlayabiliyorsunuz.

Smarty Ring

Kadınlar için asla bir tektaşın yerini tutamayacak olan Smarty Ring adlı akıllı yüzük parmağınız-

dayken son aramalar, mesajlar ve sosyal ağ gelişmelerinden haberdar olmanızı sağlıyor. Bluetooth 4.0 ile telefonunuzla iletişim kuran bu yetenekli yüzük, saat fonksiyonlarının yanı sıra akıllı telefonunuzu kumanda da edebiliyor. Metal yapıdaki su geçirmez özellikli ürün, başarılı tasarımıyla da oldukça şık gözüküyor.

Polaroid Socialmatic

“Dünyanızı paylaşmanın yeni bir yolu” temasıyla yola çıkan bu eğlenceli fotoğraf makinesi geçmişin efsane “şipşak” Polaroid ruhunu bir nebze olsun geri getirmeye çalışıyor. 14 megapiksel çözünürlükteki Android tabanlı ürün, dahili LED flaş, Wi-Fi ve GPS özelliğine sahip ve zevkinize göre kişiselleştirilebiliyor. Socialmatic ile çektiğiniz fotoğrafları mürekkep gerektirmeyen Zink adlı yapıtırmaya uygun kağıtlara anında basabiliyor ve tüm dünya ile paylaşabiliyorsunuz. Ayrıca ürün fotoğraflara özel QR kodlar yaratmanızı da sağlıyor.

Livescribe Echo

Kalemin akıllısı olan Livescribe’lar ile kağıda yazdıklarınız sadece orada kalmıyor ve yazdığınız çizdiğiniz her şey aynı zamanda dijital dünyaya da aktarılıyor. Şirketin Echo adlı ürünü ile normal bir kalem gibi yazdıklarınız

dijital hale de gelirken aynı zamanda söylediklerinizi de kaydedebiliyor. Ayrıca kalem üzerinden dinleyebiliyorsunuz. İsterseniz hepsini bilgisayarınıza aktarma, organize etme ve gerektiğinde arama yaparak bulma şansına da sahipsiniz. Dijital özellikler için kalemin özel defterine sahip olmanız gerektiğinin de altını çizelim.

Parrot MiniDrones

Parrot’ın AR.Drone adlı akıllı cihazlar ile kontrol edilebilir Wi-Fi helikopterine “mini” kardeşler geldi. Jumping Sumo ve Rolling Spider adlı ürünlerin her ikisi de farklı yeteneklere sahip. Jumping Sumo her yerde atlayıp zıplayıp video ve fotoğraf çekebiliyorken Rolling Spider ise uçarken akrobatik hareketler yapıyor ve fotoğraf çekimi gerçekleştirebiliyor. Uygulamaları sayesinde iOS ve Android cihazınızla oynarken oldukça eğlenebileceğiniz bu harika oyuncak robotlara kimsenin “Hayır” diyebileceğini sanmıyoruz.

İşleyen Demir Işıldar

Küçük esnaf... Bir zamanlar adlarının önüne 'küçük' sıfatını yakıştırmadığımız, mahallemizin emektarları onlar. Kimisinin baba meleği kimisi içinse hayatın keşmekeşinde savruldukları ekme teknesi. Sıcakkanlı tavırları, güleç yüzleriyle hayata neşe katan insanlar onlar. Zamanın gelişmişliğine ayak uyduramayan değil, belki de fırsat verilmeyenler onlar...

Erdem ÖZTÜRK

Eskeşhir'in ara sokaklarında gezerken gayri ihtiyarı bir şekilde göz göze geldiğimiz Erhan Erdoğan da yukarıda bahsettiğimiz esnaflardan birisi. İlk yaptığı şey gülümseyerek bizi dükkânına davet etmek oluyor. Küçük; ama metrelerce büyük dükkânların soğukluğuna nispet yaparcasına sıcak bir ortamı var. Anadolu insanının sıcaklığı ve küçük dünyalarında yarattıkları büyük hoşgörü insanın içini sarıyor birden bire.

Sohbetimiz neşeli başlıyor. Bir kare fotoğraf için izin isterken kendimizi elimizde çay bardağıyla sohbetin içinde buluyoruz. Emekliiler kervanından Erhan Erdoğan da. Anlaşılan o ki emekli maaşının üstüne ek iş yapmak zorunda olanlardan. Ama bu

zorunluluğun altında üzgün bir sima hayal etmeyin zihninizde. Çünkü kendisi: 'varsa sıkıntı olacak bir şey, bir kahkaha patlatırım geçer gider.' diyor. Dünyanın, memleketin, tüm derdine karşı bir kahkaha. Yaşamayı bilenlerden anlayacağımız.

Gelelim asıl konumuza; bu yazımızda bu dükkân ne iş yapar? Ne kadar kazanır? Sorularının yanında günümüzün esnafları için hayati bir konuya da değineceğim. Önceki sayılarımızdan hatırlarsanız Osmanlı ekonomik hayatını ele almıştık. Satır aralarında o dönemin sisteminin ticaret erbapları arasında büyük farklar yaratmadığını anlatmıştık. Bu yazımızda ise günümüzde var olan bu farkı alabildiğine hissedeceğiz. Aklınıza gelmiş olmalı ve hatta birebir yaşıyor da olabilirsiniz. Büyük alışveriş merkezlerinin inşa edilmesiyle, toplum da alışveriş alışkanlıklarını değiştirmeye başladı. Mütevazı bir hayat yaşayan toplum, zamanla ihtişamin boy gösterdiği yapıların içine çekildi. Bu durum aslında bir gelişmeyi değil, eski yapının üstüne gelen yapay bir boyutun yaratıldığını gösterir. Zira ortada

geniş halk kitlesini bir üst noktaya taşıyan bir yapı yok, onun üstüne koyduğumuz alttakini görmezden geldiğimiz bir yapı var. Misafiri olduğumuz Erhan Erdoğan da böylesine bir durumda büyüklüğümüzün çok iyi bildiği tezgâhın başında emek sarf ediyor. Tabii ki alın teriyle yapılan bu iş de çoktan fabrikalarda seri üretimlerle yapılar hale geldi. İthalatının ülkede üretim maliyetinden daha ucuz olduğu gerekçesiyle yapılan dış alımlar ise yerli üretici ve dolayısıyla esnafı daha da küçültebiliyor. İşte bu nedenle de esnafımıza artık 'küçük' sıfatını yakıştırebiliyoruz.

Tarihten günümüze bıçakçılık mesleği

Erhan Erdoğan'ın mesleği bıçakçılık. Önce bu mesleğin tarihimizdeki ki yerine bakalım. Çok eski tarihlerde bile toplumumuzun maden işlediği, çelikten kılıç ve kargı yaptıkları, altını ve bakırı işledikleri, dünya tarihçilerinin ittifakla kabul ettikleri bir gerçektir. Bizi atsız, kılıcsız, yaysız ve oksuz düşünmek mümkün değil. Bu sebeplerdir ki kılıç, kılıcın yapıldığı

demir, bu işi yapan demirci, halkın gözünde üstün bir değer kazanmış. Tarihimiz de bıçağın yeri de demir ve kılıç ustalığından geliyor. Türkler tarih boyunca çeşitli meslek gruplarında çalışmıştır. Bunlardan bir tanesi de bıçakçılıktır. Bıçak sözü Kaşgarlı Mahmut'un Divan-ı Lügatit Türk'ünde Bıçak sözü biçek şeklinde geçmiş bunun yanında, biçeklemek, bıçaklamak, bıçakla vurmak, bıçak sahibi olmak gibi fiillerde geçmektedir. Bıçakçılık mesleğini konu ettiğimiz ülkemizde önceki asırlarda demir işlemeciliğine bağlı olarak bıçakçı, kilitçi, kılıççı, mismar, tenürücü ve tüfenkçi gibi çeşitli meslekler varmış. Şimdi bunlardan bıçakçılık ve demircilik sanatı hayatını sürdürmeye çalışıyor. II. Mahmut döneminde tutulan Şeriye sicillerinde yer alan bilgilere göre geçmişin gözde kılıçları bugün Sivas'ta bulunan Subaşı Hanı'nın kuzey kapısının karşısına düşen yerdeki 'Kılıççılar Çarşısı'nda yapılıyor.

Zamanla Kılıç'ın yerini güçlü silahlar alınca, ustalar da çakı, bıçak yapımına önem vermişler. Tahminen 1890'lı yıllarda Sivas'a

gelen gezgin Mital Kunette yazdığı seyahatnamesinde bu bıçak ve kılıçlara örnek vermiş, düşüncelerinde ise 'bu şehirde bıçakçılık çok ünlüdür, Sivaslı bıçakçılar ev ve cep bıçaklarının yanında cerrahi neşterler bile üretebilmektedir' demiştir. Halk nezdinde en iyi kılıç ve bıçaklar Hintlilere ait olarak bilinmekte, bunu da Suriye bıçakları izlemektedir. Sivas bıçakları ise genel anlamda pahalılık ve yaygınlık bakımından ön sıralarda yer almaktadır. Türkiye'nin hemen hemen her yerinde yapılan bıçakçılık, silah(-kılıç) imalatından, bıçak imalatına geçiş yapılan bir döneme rastlamaktadır ve 100--150 yıllık bir geçmişi vardır. Bıçakçılığın kılıççılığın bir devamı olduğunu dikkate alırsak bu, binlerce yıllık geçmişi olan bir sanata götürür bizi.

Bıçakçılık mesleği 1950'li yıllardan sonra büyük bir gelişme göstermiş. İnsan gücü ile çalışan aletlerin yerini elektrikli aletlerin alması, üretimi artırmış. Ürün ise daha kısa zaman da üretilir olmuş. Bıçak yapımı bu şekilde kolaylaşınca sanata olan ilgi daha da artmış ve bu sanat birçok kişinin geçim kaynağını halini almıştır.

Bıçakçılık mesleği halk tarafından oldukça benimsenmiştir

Günümüzde çelik eskiden olduğu gibi dövülerek inceltilmeye gerek duyulmadan hazır halde gelmekte. Tahta saplar da bıçağa takılmak üzere hazır halde temin edilmiş olarak bekliyor. Çark ise elle değil motor gücü ile çevrilmekte. Hemen hemen tüm parçaları hazır halde gelmesine rağmen ustalar, sanatlarını bu hazır ürünlerde göstermeye devam ediyor. Sap olarak adlandırılan kısım, bıçağın elle tutularak kullanıldığı bölümdür. Günümüzde hala birçok malzemenin bıçaklarda saf olarak kullanıldığı görülüyor. Bu malzemeler arasında boynuz, tahta ve fiber gösterilebilir. Nadiren de olsa demir ve deri gibi malzemeler bıçaklarda sap

olarak kullanılabilir. Yörelere göre bu malzemeler çeşitlilik göstermek ile beraber genellikle kullanılır. Sivas'ta boynuz yaygın bir şekilde kullanılır. Hatta temel malzemesidir. Boynuzun hem ucuz hem kolay temin edilebilir olması aynı zamanda istenilen şekle kolayca getirilebilir olması tercih sebebidir.

Bıçaklarda genellikle sığır, manda ve keçi boynuzları kullanılır. Boynuzun rahat bir şekilde kullanılması için düz ya da düze yakın olması şarttır. Bu sebeple de ocaklarda kor ateş üzerinde çeşitli işlemlere tabii tutulur. Tahta sap ise genellikle sabit ağızlı bıçaklarda kullanılıyor. Gürgeen başta olmak üzere değişik ağaç çeşitlerinden

elde ediliyor. Günümüzde bıçakçılar sapları ham ağaçtan elde etmek yerine kesilmiş ve hazır olarak alıyor. Bıçakçılık henüz ülkemiz dışına çıkabilmiş bir meslek değil. Yurt dışında seri üretimler sonucunda ortaya çıkan ürünlerin pazarlaması daha kolay oluyor. Bu sebeple de ülkemizde yapılan bıçakların genel olarak pazarı ise yine Türkiye oluyor. Bıçakçılık mesleği halk tarafından oldukça benimsenmiştir. Bu işi yapan ustalar geçmişten günümüze kadar hep el üzerinde tutulmuştur. Bugün teknoloji nedeniyle kılıçlar yapılmıyor ama gerek ev ihtiyaçlarının giderilmesinde gerekse de kişisel kullanımlar için oldukça güzel bıçaklar yapan

ustaların sayısı az da olsa var. Süs eşyası olarak da yayın bir şekilde kullanıma sunulan bıçaklar eski işlevlerinden uzak olsa da yine de uzun süre yaşatılacak, yaşatılması gereken bir sanatın ürünleridir.

**“Kalite dediğimiz şey
ödediğimiz ücrette değil,
ürünün hak ettiği
değerde gizli”**

Bıçakçılık mesleğinin tarihçesinden biraz bahsetmiş olduk. Erhan abi de gözlüklerini burnunun üstüne düşürmüş iş tezgâhının başında bıçaklarla uğraşiyor. Sıcak sular bölgesindeki barakaları bilirsiniz, şehrin işlek bölgelerinden birisi. Bir o kadar da eski bir muhit. Aslında gelişen Eskişehir'in orta yerinde göze batan oldukça da eleştirilen bir yönü var. Eskiliği. Konuyu Erhan Erdoğan'a da sorduk. Esnaf bölgeden ayrılmak istemiyor zaten hepsi kiracı olarak orada duruyor. Esnafın fikri şöyle ki; bölgenin güzelleştirilerek yeniden kendilerine kiralanması. Bu yönde bir çalışma olursa hem kendilerinin memnun olacağını hem de bölgenin yenilenecek güzelleşeceğini düşünüyorlar. Umarız ki yıllardır konuşulan, herkesin rahatsız olduğu bu konu yine herkesin memnun olacağı bir çözüme kavuşturulur ve sıra sıra dizilmiş dükkânlardaki emektarlar hünelerini sergilemeye devam ederler. Peki, sıcak sular bölgesi sadece bu yenilenme tartışmasından mı ibaret? Elbette hayır. Sıcak sular bölgesinin şimdiki hali yazımın genelinde vermek istediğim fikrin somut bir kanıtı aslında. Gelişmişlik kavramının içini doldurmamız lazım. Kavramların gerçek anlamlarını öğrendiğimiz zaman ise bu farkı göreceğiz. Nasıl mı? Sıcak sular bölgesinde barakaları gezerken yukarıda yazdıklarımı düşünmenizi tavsiye ederim. Bir tarafta sürekli yenilenen lüks anlayışı öteki tarafta ise adeta zamanın durduğu bir bölge. Eminim apaçık ortada olan bu fark sizi düşünmeye sevk edecektir.

Bıçakçı tezgâhında işler çok değil ancak Erhan abi halinden memnun. Emekli maaşının üstüne buradan kazandığı da destek olmuş oluyor. Bu döneme rastlayan kurban bayramı ise bu tezgâh için önemli çünkü kültürümüzde

önemli bir yeri olan bu bayram da Erhan abi de yoğun bir çalışma temposuna giriyor. Bu mütevazı dükkânda çeşit çeşit bıçaklar var. Fiyatı ne kadar diye düşünmenize gerek yok aslında, siz de dört tarafı çevrili büyük yapılar içinde var olandan çok daha uygun olduğunu bilirsiniz. Burada yıkılması gereken bir algı var. Ne kadar çok para o kadar çok kalite! Gerçek böyle değil. Kalite dediğimiz şey ödediğimiz ücrette değil, ürünün hak ettiği değerde gizli. Yoldan geçenler kimi zaman duraksamadan gördükleri bir ürünün fiyatı soruyor. Erhan Erdoğan cevapladıktan sonra ‘ yıllarca paslanmadan şimdi olduğu gibi kalır’ diye sesleniyor. Para ve kalite denklemi kuruyorsanız gördüğünüz ürünün fiyatına hemen inanmayabilirsiniz. İnansanız bile ürünün kalitesinden şüphe edersiniz. İşte yanıldığınız nokta burası. Esnaf da haliyle size bunu kanıtlamak zorunda kalıyor. Kanıtıyor da aslında ama en önemli adımı bizim atmanız gerekir. Piyasada gördüğünüz çokça ithal ürün yerine yerli malını tercih etmeniz, bir kez olsun denesiniz gerçeği çok rahat bir şekilde görebilirsiniz. Bu sayede de gerçek bir gelişimi gerçekleştirebiliriz. Yapay bir gelişim değil somut bir kalkınma örneği sunabiliriz. Unutmamak gerekir ki sistemleri geliştirenler, toplumlara fayda sağlar hale getirenler yine aynı toplumun bir parçası olan insanlardır. Her şey biz insanların elinde. Yeter ki daha iyiye yol almak için güçlü bir irade ortaya koyabilelim.

**“Paranın yanında
herkes de olmayan
bir sermaye daha var”**

Diğer bir yanda da sermaye meselesi var. Birbiriyle ilintili konular ki en temelde bizlerin alışveriş tercihlerinde mahalle esnafını ön plana almamız yatar. Her birinin büyük rakamlarla ifade edilecek bir sermayesi yoktur hatta borçla, krediyle yola çıkanları da vardır elbette. Kredi kullanmak bugünlerde kolay, öyle ki cep telefonunuzdan attığımız bir mesajla dahi kredi alabilirsiniz. Ancak işin ciddi yanı alınan krediyi geri ödemede başlıyor. Şimdi kafanızda küçük bir işletme kurun, sermayesini belirleyin ama dikkat edin

**“
Ne kadar çok para
o kadar çok kalite!
Gerçek böyle değil.
Kalite dediğimiz şey
ödediğimiz ücrette
değil, ürünün hak ettiği
değerde gizli. Yoldan
geçenler kimi zaman
duraksamadan
gördükleri bir ürünün fi-
yatını soruyor.
Erhan Erdoğan
cevapladıktan sonra ‘ yıl-
larca paslanmadan şimdi
olduğu gibi kalır’
diye sesleniyor.**

”

her şey yerli olacak! Yani mahalle esnafınızı düşünün. Siftah yapmadan kepenk indirdiğiniz her geceyi nasıl geçirirsiniz? Elbette ki zor geçer. Bu zorluğun nedeni yine bizleriz aslında. Küçüklüğümüzde okullarda ki yerli malı haftalarını hatırlayın. Hatta amacını hatırlayın. Bugün içinde pek farklı noktada olduğumuz söylenemez.

Paranın yanında herkes de olmayan bir sermaye daha var. Güler yüz! Bu sermaye daha karşılaştığımız ilk anda bize gülümseyen Erhan abide bolca var. Zira istediği şeyde bu güler yüz aslında. Emekli maaşının üstüne kazandığı ek gelir de sıradan bir hayat yaşamasına imkân veriyor. Çocuklarını okutabilmiş ve tabii ki bunun huzuru içinde. Kendisi de gün içinde gelen bıçak bileyleme işlerini dikkatle yapıyor ve kusursuz bir şekilde müşterisine teslim ediyor. Dükkâna gelen müşteriler genelde işin bitmesini beklemeyen ürünleri bırakıp gidiyorlar. Belli bir saat sonra da gelecek ürünlerini geri alıyorlar.

Erhan abinin ikram ettiği çay biter ve sohbetimiz yavaş yavaş sonlanırken bu sayımızda ki yazımın da sonuna gelirken umuyoruz ki hem memleketimizden bir esnafı hem de genel manada esnafın içinde buldukları durumu kısa da olsa anlatabilmişizdir. Tıpkı çocukluğumuzda olduğu gibi, mahalle esnaflarımızı hatırlamanız dileğiyle. Hem hoş bir sohbet hem de gerçek bir kalkınma için.

Mert Aydın ile A'dan Z'ye Olimpiyatlar

Venüste bile izlenen bir spor organizasyonu varsa, bu yüksek ihtimalle olimpiyatlardır. 2012 Londra Olimpiyatları'nın sadece açılış törenini 900 milyon kişinin izlediğini bir kenara not edersek, olimpiyat oyunlarının ne kadar kudretli bir etkiye sahip olduğunu idrak edebiliriz. Atletizmden eskrim, sutopundan kanoya kadar hayli geniş bir yelpazede tatbik edilen dallar arasında her sporsever kendine iştahla izleyecek bir şeyler bulabilir. Birçok spor dalı, sadece olimpiyat oyunları kapsamında sergilendiğinde izlenmeye değer bulunur. Biz de olimpiyatları, medyada çok bilinen bir olgudan söz edilirken "Bunu sadece Mert Aydın değil, herkes bilir" cümlesinin literatüre geçmesini sağlayacak kadar engin spor kültürüne sahip olan Mert Aydın'dan dinledik.

M. Sezer KIZILATEŞ

İnsanlar neden spor yapar?

Spor, beden ile ruhun bütünleşmesi ve sağlıklı olması isteği üzerine ortaya çıkmıştır. Zaman ilerledikçe de farklı dallara ayrılmıştır. Mesela, güreş, koşu yarışları, atlı araba yarışları ilk spor branşlarıdır. Bu spor müsabakalarını 4 yılda bir düzenlenen bir organizasyon haline getirelim düşüncesi ise "Olimpiyatları" doğurmuştur.

Eski Yunan'da olimpiyatlar, Tanrı Zeus'a yapılan dini merasimlerin bir parçasıyken 1800'lü yılların sonlarında doğan modern olimpiyatların gelişim süreci nasıl oldu?

Yunanistan'ın Osmanlı'dan ayrılması ile 19. yüzyılın ortalarından itibaren birçok Yunan iş adamı bir şekilde Olimpiyatları yeniden başlatmaya çalışıyorlar. İngiliz soyluların bazı girişimleri oluyor. 1850 yıllarında şenlik şeklinde birkaç deneme bile yapıyor. Pierre de Coubertin

isimli bir Fransız baron bunun üzerine kafa yormaya, kitaplar okumaya başlıyor. 1890 yılında da fikrini onaylatıyor ve Uluslararası Olimpiyat Komitesi kuruluyor.

"Olimpiyat Düzenleyecek Paramız Yok"

Nasıl başlıyor olimpiyatlar?

Fransız baron Coubertin'in düşüncesi 1900 yılında Fransa'da Olimpiyatları başlatmak; fakat öyle olmasın da 1896 yılında ilk yapıldığı yerde Atina'da düzenlensin deniliyor. Buna tüm Yunanistan karşı çıkıyor, bu organizasyonu düzenlemeye "Paramız yetmez" diyorlar. Daha sonra İzmir'in işgalinde kral olacak olan o zamanki Prens Konstantin, iş adamlarını bir araya getiriyor, pullar çıkarılıyor ve uzun uğraşlar sonucunda organizasyonu düzenlemeyi başarıyorlar. Aslında ilk Olimpiyat Atina'da değil, Yunanistan'ın güneyindeki "Olimpia" vadisinde yapılmıştır. Olimpiyat ismi de buradan gelir zaten. Şu anda da bir müze gibi gidip o bölgeyi ve stadyumu görebilirsiniz.

"Olimpiyat Devasa Bir Organizasyon"

İlk Olimpiyatlarda kaç farklı branş vardı ve durum zamanla nasıl değişti?

Branş sayısı şimdikiye nazaran çok daha kısıtlıydı. Atletizm ve güreş gibi temel branşlarla başladı. Günümüzde ise 29 branş var ve bu ana branşların birçok dalı olduğunu da düşünürsek devasa bir organizasyon ortaya çıkıyor.

Olimpiyatlar yeryüzünün en büyük spor organizasyonu mu?

Evet, en çok katılımcıya sahip, en çok izlenen ve ilgi çeken spor organizasyonudur Olimpiyatlar.

"Olimpiyatlarda Kano Slalom Bile İzlenir"

Peki en ilgi çekici branş hangisidir?

İnsanlar hiç izlemedikleri dallardaki müsabakaları bile sırf

Olimpiyat bünyesinde oldukları için izlerler. Bu Olimpiyatların önemli bir özelliğidir; spora farklı bir heyecan katar, çok farklı bir atmosfere sokar. Mesela binicilik sporunu, ben normalde hiç izlemezken Olimpiyat olduğunda izlerim. Kano slalomu 4 yılda bir çok büyük bir keyifle izlerim, aradaki Dünya Şampiyonalarını veya farklı karşılaşmaları takip etmem. Atletizm, yüzme ve jimnastik ise Olimpiyatların en popüler dallarıdır.

En uzun süre kırılmayan rekorlar hangileridir?

1980'li yıllardan kalma bazı rekorlar var, onların kırılması çok güç. O rekorlarla ilgili çok önemli soru işaretleri var. Doğu Alman, Çek ve Amerikan atletlerin kadınlar yüksek atlama, 800 metre, 400 metre, 200 metre ve 100 metre rekorları, kırılması çok kolay gözükmeyen dallar. Erkekler Yüksek Atlamada Javier Sotomayor'un rekoru 1993'den beri kırılmıyor.

"Kratochvilova Erkeksi Değil Android Gibiydi"

Bu rekorların neden kırılmadığı hakkında genel bir kanı var mı?

Bayanlar 400 metre rekortmeni Jarmila Kratochvílová'nın androidleri andıran bir fiziği vardı. Bu erkeksilikten öte bir durumdu açıkçası. O fiziğe nasıl sahip olduğu konusunda her zaman doping iddiaları ortaya atılmıştır. Bunun dışında dünyanın en güzel sporcularından birisi olan Bayanlar 100 ve 200 metre rekortmeni Florence Griffith-Joyner 27 yaşına kadar sadece iyi bir sporcuyken, 28 yaşından sonra dünya rekorları kırmaya başladı, Seul Olimpiyatları'nda inanılmaz dereceler aldı. Sporu bıraktıktan birkaç yıl sonra da kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti. Bunlarla ilgili çok büyük soru işaretleri var. Şimdi,

bu derecelerin yanına çok fazla yaklaşamıyor.

Ülkemiz Milli Olimpiyat Komitesi'nin her şehirde farklı bir branşın yatılı okullar aracılığıyla eğitiminin verilmesini kapsayan bir projesi var. Sizce başarıya götürür mü?

Bunların hepsi ara formüller, hepsi yapılabilir, yapılması da iyidir; ama bizim ülke olarak spora ve hayata bakış mentalitemizin değişmesi gerekiyor. Bu değişmediği sürece bu etkinlikler yararlı; fakat köklü bir çözüme ulaştırmayan çabalar olarak kalır. Çocuklara ilk olarak nasıl madalya kazanılacağını değil; sporun, olimpiyatın ne demek olduğunu anlatmalıyız.

"Ruhi Sarıalp'in Üç Adım Atlamadaki Bronz Madalyası Bir İlkti"

Türk sporcularının kazandığı önemli başarılar hangileridir?

1980'li yıllara kadar güreş dışında sadece 1 madalyamız var. 1984 Olimpiyatları'nda boksta gelen bronz madalyalara kadar Ruhi Sarıalp'in 1948'de üç adım atlamada aldığı bronz madalya dışında madalyamız yok. 1984'e kadar ise güreşte neredeyse her olimpiyatta madalyamız var. 1988'de Naim Süleymanoğlu'nun gelişle halterde gelen madalyaları izliyoruz. 1992 yılından itibaren ise farklı dallara geçmeye başlıyoruz. Özellikle 1992 yılında bayanlarda Hülya Şenyurt'un aldığı bronz madalya, kadınlarımızın kazandığı ilk madalya olması itibarıyla bir dönüm noktası olarak nitelenebilir. 2004'te Eşref Apak'ın çekiç atmadaki gümüşü, 2008'de Elvan Abeylegesse'nin 2 gümüşü önemlidir. Tekvandonun resmi spor olduğu her olimpiyatta madalya kazandık.

ABD 104, Çin 88, Azerbaycan 10, Etiyopya'nın 7 madalya aldığı 2012 Londra Olimpiyatları'nda biz 5 madalya

aldık. Bu başarısızlığımızın sebebi nedir sizce?

Bizim bir spor sistemimiz yok. Bu sistem dediğim, 4-4-2 gibi bir şey değil. Belirli prensiplere sahip olmak gerekiyor. Günlük, haftalık ya da aylık değil, 40-50 yıl aynı sistemle çalışmak gerekiyor. Böyle bir sistem kurabilirsek, hangi kurumun başındaki yetkili değişirse değişsin aynı şekilde devam edebiliriz. Sportlardaki durumlarımız ilgili yetkililerin vizyonlarına göre değişiyor hâlihazırda.

"En Az Yarım Asırlık Bir Plan Yapmalıyız"

Nasıl kurabiliriz böyle büyük bir sistemi?

Bunun gerçek anlamda spor bilimciler, psikologlar, pedagoglar, eğitimciler, antrenörler ve sporcuların birlikteliği sağlanarak tartışılması gerekiyor. Yurt dışındaki benzer sistemler üzerinde büyük bir araştırma yapıp, en az yarım asırlık bir plan yapılmalı ve büyük bir kararlılıkla uygulanmalı ki başarılı olunsun.

Bunca olimpiyat izlediniz, hatırladığınız en ilgi çekici olay neydi?

1968 Mexico City Olimpiyatlarında Tanzanyalı atlet John Stephen Akhwari yarışın yarısında sakatlanıyor. Yarışma bitiyor, herkes finish çizgisini görüyor ve bir süre sonra hava kararıyor. Akhwari herkes yarışı bitirdikten yaklaşık 2 saat sonra bitiriyor. Yarıştan sonra "Sakatlandığın halde neden bırakmadın" diyorlar. Cevap olarak, "Benim ülkem çok zengin bir ülke değil. Beni buraya bir yarışa katılmam için değil, tamamlamam için gönderdiler. İstedğim dereceyi yapamamış olabilirim; ama bu yarışı tamamlamak zorundaydım" diyor. Bence tüm dünyada örnek alınması gereken bir olay bu.

FUTBOLUN DOĞUŞU

Burak ACAR

Futbol şehrimizin, hatta ülkemizin hatta dünyanın en ücra köşelerinde bile tutkuyla izlenen, hırsla oynanan, hakkında bilgi bir tavırla iddialaşan, binlerce kişilik bir koro izlenimi verircesine tezahürat edilen, üzerine uzun uzun analizler yapılan, her pozisyonu için saatlerce hararetle yorum yapılan, tartışmasız en büyük kitleye sahip spor branşı. Peki nasıl doğdu futbol, ilk kimin aklına geldi bu

Tüm canlılarda yuvarlanan ve zıplayan şeylerle oynamak; hiç olmazsa onlara dokunmak, vazgeçilmez bir istek içgüdüsüdür. Bir yumakla tatlı bir coşku içinde oynayan bir kedi, zıplayıp giden bir topun peşinden onu kapmak için çılgınca koşan bir köpek, sirklerde burunları ucunda top sektiren terbiye edilmiş foklar bunun en güzel örnekleridir.

İnsanoğlu da bugün adına kısaca "top" dediğimiz yuvarlak cisimlerle oynamaya karşı büyük bir meyil göstermiştir. Bu eğilimin insanlıkla yaşıt olduğu dahi söylenir. Futbolun da bu istek içgüdüleriyle doğmuş olduğu muhakkaktır. Ancak bunun ne zaman ve nerede başladığına dair kesin bilgi verebilecek bir belge bugüne kadar bulunamamıştır.

Mısır'da Merruka mezarlarındaki duvar resimlerinde, çeşitli sporcu figürlerinin yanı sıra ayakla top oynayan insan şekillerine de rastlanmaktadır. Ünlü Yunan şairi Homeros (M.Ö. 8.yy), ünlü eseri "Odisea"da, top oyunlarından bahseder. Sparta'da, 30 yaşına kadar olan delikanlıların sınıflara ayrılarak tecrübeli oyuncuların nezaretinde top oynadıkları bilinir. Sümerlilerin de ayakla oynadıkları bir top oyunundan bahseden tarihi belgeler mevcuttur. Milattan 2500 yıl önce, Çin'de imparator Huang-ti'nin, askerlerine yere dikilmiş iki mızrak arasından, bir topu ayakla tekmelemek suretiyle geçirmeye çalışarak çeviklik talimleri yaptırıldığı eski Çin kaynaklarında belirtilmektedir.

Eski Çin Boylarında Ayak Topu Oyunları

Türklerin yüzyıllar boyunca Orta Asya'da oynadıkları ve "Tepük" adını verdikleri oyunla, günümüzün modern futbolu arasındaki büyük yakınlığın belirgin olduğuna dair birçok belge mevcuttur. "Tepük", eski Türk boylarında tepmek, tekmelemek anlamına kullanılan bir sözcüktür. Türkler bu oyunu yalnız ayakla oynadıkları için bu adı vermişlerdir.

Amerika kıtasına futbolun, Meksika yoluyla geldiği bilinir. Ancak Meksika'ya nereden geldiği ise bugün için karanlıkta bulunan bir husustur. İspanyollar ve İtalyanlar, ayak topu oyununu Güney Amerika'ya götürülenlerin kendileri olduklarını iddia etseler de, onlardan çok daha önce Meksika ve Peru'da yerlilerin ayak topu oynadıkları, bazı tapınak ve anıtlardaki kabartma resimlerden anlaşılmaktadır.

Modern Futbola Doğru

Modern futbolun ne zaman, nerede doğduğu hakkında da çeşitli iddialar ileri sürülür. Milattan sonra Roma'da özellikle askerler arasında oynanan "Harpatum"un bugünkü modern futbolun esasını teşkil ettiği ve Romalıların bu oyunu Elenlerin "Episkyres" adlı oyunlarından esinlenerek ortaya çıkardıkları söylenir.

Ortaçağ'da Romalı askerler ve Fransızlar tarafından oynanan "Le Soule"ün de futbola büyük benzerlikler arz ettiği bilinir. Bu oyun Romalı askerler tarafından Galya'ya götürülmüş ve oradan yayılmıştır.

Futbolun İngiltere'de ortaya çıkışı da ayrı bir tartışma konusudur. Fransızlar, bu oyunun Normanlar tarafından İngiltere'ye götürülen "La Soule"den türetildiği görüşündedirler. İtalyanlar ise İtalya'dan gitmiş olduğunu ileri sürerler.

Kaynağı nerede olursa olsun, İngiltere'de 12. yüzyıldan beri fut-

bolun oynanmakta olduğu gerçektir. Halk da soylular da bu oyunu pek sevmişler ve bunun doğal sonucu olarak futbol, İngiltere adalarında çok hızlı bir yayılma göstermiştir. Ancak futbol giderek köyler ve kasabalar arasında büyük bir rekabetten doğan çatışmalara neden olmaya ve bir iç savaş haline dönüşme tehlikesi dahi arz etmeye başlayınca, Kral II. Edward yayınladığı bir fermanla İngiltere'de futbolu yasaklamak zorunda kalmıştır.

17. yüzyılda İngiltere'de futbol tam anlamıyla "gözde" olmuş, kralların dahi halkı ve soyluları bu oyunu oynamaya teşvik ettikleri görülmüştür. Bu çığır açan hükümdar ise Kral II. Charles olmuştu. İtalya'ya sığınan II. Charles ile beraberindeki soylular, ülkelerine döndüklerinde İtalya'da gördükleri "Giucco del Calcio" oyununu İngiltere'de, adalarında da oynatmak ve bunu ülke sahında yaymak için özel bir çaba harcamışlardır.

Modern Futbolun Doğuşu

Futbol, bugünkü haline en yakın şeklini, 17. yüzyılda İngiltere'de almıştı. Bunda, İtalyanlardan alınan Calcio'nun da önemli etkisinin olduğu söylenebilir. 120x80 metre boyutlarında bir alanda oynanan bu oyunda top olarak, üzeri deriyle kaplanmış ve içi şişirilmiş bir hayvan mesanesi kullanılmıştır.

1861 yılında, Kral II. Charles'in uşaklarının oluşturdukları takımın, Albemarle Kontu'nun uşaklarından kurulu takımı yenmesi üzerine, bu maçı büyük bir ilgi ve heyecanla izleyen İngiltere Kralı, kendi armasını taşıyan formalarla oynayan uşaklarının armağanlarını kendi eliyle vermişti.

Gerek halk tabakaları arasında, gerekse soylular arasında aynı büyük ilgiyi gören futbol, İngiltere adalarında hızla yayılırken büyük bir gelişme de göstermiş ve önemli aşamalara uğramıştır. Bu da futbolun evrimi olmuş ve şöyle bir kronolojik gelişme göstermiştir:

1841 - Futbol topunun tam bir küre biçiminde olmasının kabulü.

1848 - Tüm futbol kurallarının "Cambridge Kuralları" adı altında birleştirilerek, tüm İngiltere'de aynı standartta futbol oynanmasının sağlanması ve bu kurallara göre Cambridge'de öğrenciler arasında ilk futbol maçının oynanması.

1857 - İngiltere'de ilk futbol kulübü Sheffield Club kuruluşu.

1863 - Futbolun İngiltere'de uyandırdığı büyük ilgi karşısında 11 kulüp temsilcisinin Londra'da, Great Queen Street'teki Lincoln Hanı altında bir birahane toplantısı, futbol dünyasının ilk federasyonu olan İngiltere Futbol Federasyonu "Football Association"u kurmaları (26 Ekim 1863). Bu tarih, modern futbolun doğuş tarihi olarak kabul edilmektedir.

1872 - Glasgow'da, İngiltere ile İskoçya arasında, futbol tarihinin ilk milli maçının oynanması ve bu maçın 0-0 berabere sonuçlanması (30 Kasım 1872).

1875 - "Football Association" un kalelere üst direk konulmasının kabulü ve topa kafayla da vurulabilmesine izin vermesi.

1876 - Kornerin futbol kuralları içine konulması.

1879 - Glasgow'dan Darwen'e, para ve parlak iş teklifleriyle futbolcu getirtilerek futbolda profesyonellik yolunda ilk adımın atılması.

1886 - Ofsaytın futbol kuralları içine alınması.

1890 - Futbol maçlarında tam salahiyyetin hakemlere verilmesi.

1895 - İngiltere'de, bayanlardan kurulu takımlar arasında ilk futbol maçının oynanması.

1901 - Bir futbol maçının, tarihte ilk kez 100 bin kişi üzerinde seyirci toplaması ve Sheffield United ile Tottenham takımları arasındaki "Federasyon Kupası" final maçını 110.802 kişinin izlemesi.

1902 - Avrupa Kıtasında oynanan ilk milli futbol maçında Avusturya'nın Macaristan'ı 5-0 yenmesi (Viyana, 12 Ekim 1902).

1904 - Paris'te toplanan Fransa, Belçika, Danimarka, Hollanda, İspanya, İsveç ve İsviçre futbol federasyonları temsilcilerinin yaptıkları uzun görüşmeler sonunda "Uluslararası Futbol Federasyonu olan FIFA'yı resmen kurmaları (21 Mayıs 1904)

1906 - Kıtalar arasında yapılan ilk milli futbol maçında Güney Afrika'nın Brezilya'yı Sao Paulo'da 5-0 yenmesi.

1908 - Londra Olimpiyat Oyunları ile futbolun ilk kez Olimpiyat Oyunları'nda yer alması ve İngiltere'nin şampiyon oluşu.

Yazımız, gelecek sayıda devam edecektir.

İKİNCİ ÜNİVERSİTENİZİ sınavsız okuyun

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

<http://ikinciuniversite.anadolu.edu.tr/>

 [facebook.com/anadoluuniversitesi](https://www.facebook.com/anadoluuniversitesi)

 twitter.com/Anadolu_Univ